

Grey Scale #13

DANES-PICTA .COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

JAWNE

~~UŻYTKU~~

~~XXXXXXXXXX~~

Egz. Nr 1

WYBRANE ZAGADNIENIA
SYSTEMU ZAOPATRYWANIA I OBSŁUGI SIŁ
LĄDOWYCH ARMII PAŃSTW ZACHODNICH
NA ŚRODKOWOEUROPEJSKIM TDW
(Pomocniczy materiał do szkolenia)

40797

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiorów Specjalnych
Nr swid. _____

WARSZAWA

LIPIEC

1969

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁÓW

JAWNE

~~UŻYTKU~~

~~_____~~

Egz. Nr 1

WYBRANE ZAGADNIENIA
SYSTEMU ZAOPATRYWANIA I OBSŁUGI SIŁ
LĄDOWYCH ARMII PAŃSTW ZACHODNICH
NA ŚRODKOWOEUROPEJSKIM TDW
(Pomocniczy materiał do szkolenia)

40737

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Archiwum Działu Zbiarów Specjalnych
Nr ewid. _____

WARSZAWA

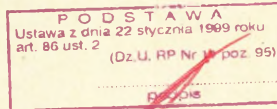
LIPIEC

1969

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Swierczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYELOW

JAWNE

Egz. nr ... 1

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

WYBRANE ZAGADNIENIA
SYSTEMU ZACPATRYWANIA I OBSŁUGI
SIŁ LĄDOWYCH ARMII PAŃSTW ZACHODNICH
NA ŚRODKOWOEUROPEJSKIM TDW

/Pomocniczy materiał do szkolenia/

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASB WP
Archiwum Biura Zbierów Specjalnych
Nr ewid. 40797

WARSZAWA

LIPIEC

1969 r.

SPIS TRESCI

- I. Ogólne założenia systemu logistycznego podstawowych armii lądowych państw zachodnich w dziedzinie zaopatrywania i obsługi
- II. System zaopatrywania i obsługi wojsk lądowych USA, NRF, W. Brytanii, Francji, Belgii
  - a/ jednostki, oddziały i pododdziały zaopatrywania oraz obsługi;
  - b/ zapasy środków materiałowych;
  - c/ zaopatrywanie i dowóz;
  - d/ obsługa medyczna;
  - e/ obsługa techniczna;
  - f/ rozmieszczenie oddziałów, pododdziałów zaopatrywania i obsługi;
  - g/ kierowanie zaopatrywaniem i obsługą.
- III. ZAKOŃCZENIE
- IV. ZESTAWIENIE LITERATURY.
- V. ZAŁĄCZNIKI.

Zaopatrywanie i obsługa wojsk na polu walki stają się coraz bardziej złożone. Zmusza to nas do wszechstronnego rozpatrywania problematyki w oparciu o dotychczasowe osiągnięcia nie tylko armii państwa Układu Warszawskiego, ale również armii przeciwnastawnego bloku militarnego. Zawężenie bowiem rozważań do kręgu armii posługujących się jednym systemem może prowadzić do stosowania szablonów myślowych przez oficerów - organizatorów i dowódców naszej armii.

Konfrontacja różnych poglądów i rozwiązań w dziedzinie zaopatrywania i obsługi wojsk podczas działań bojowych pozwala na wszechstronną ocenę przyjętych przez nas koncepcji, przyczyniając się do obiektywnego spojrzenia na problem.

Równie istotne jest poznanie systemów zaopatrywania i obsługi stosowanych przez najbardziej prawdopodobnych przeciwników, w celu ustalenia ich słabych stron i wykorzystania tych wiadomości w ewentualnych przyszłych działaniach bojowych.

Niniejsze opracowanie ma być pomocą przy studiowaniu systemów zaopatrywania i obsługi podstawowych armii lądowych państw zachodnich oraz ma służyć jako pomoc przy opracowywaniu ćwiczeń.

Oczywiste jest, że materiał tu podany stale się dezaktualizuje i dlatego należy uwzględnić przy jego studiowaniu zmiany wprowadzane w rozpatrywanych przez nas armiach.

Opracowując tę pomoc szkoleniową dążono do zestawienia w sposób zrozumiały dla oficerów naszego wojska podstawowych informacji o zaopatrywaniu i obsłudze armii lądowych państw zachodnich na ŚEOTW. Informacje te przedstawiono od najwyższego do najniższego szczebla, przy czym bardziej szczegółowo omawia się problematykę na szczeblu taktycznym.

Wykorzystana do opracowania literatura przedmiotu jest dość obszerna, tym niemniej występują pewne luki w materiałach. Dotyczy to zwłaszcza możliwości tyłów, ilości utrzymywanych zapasów materiałowych oraz zadań organów dowodzenia tyłami, zwłaszcza w armiach Wielkiej Brytanii, Francji i Belgii.

I. OGÓLNE ZAŁOŻENIA SYSTEMU LOGISTYCZNEGO PODSTAWOWYCH ARMII
LADOWYCH PAŃSTW ZACHODNICH W DZIEDZINIE ZAOPATRYWANIA
I OBSŁUGI

Podstawowa część sił zbrojnych rozpatrywanych przez nas państw zachodnich /z wyjątkiem francuskich/ podporządkowana jest dowództwu wojskowemu paktu NATO. Siły te mają działać pod wspólnym dowództwem, w oparciu o obowiązującą obecnie doktrynę "elastycznego reagowania" uzupełnioną strategią "wysuniętej obrony".

Integracja sił zbrojnych połączonych w pakcie wojskowym NATO pod względem logistyki^{x/} napotyka jednakże na trudności, przede wszystkim ze względu na wyposażenie poszczególnych armii w sprzęt i uzbrojenie w większości pochodzenia krajowego. Na przykład Bundeswehra posiada jedynie około 30 % techniki bojowej standardowej, pochodzącej z importu.

W tej sytuacji współpraca między poszczególnymi dowództwami w zakresie logistyki ogranicza się do ustalania ogólnych, dyrektywnych wskaźników oraz zatwierdzenia przedsięwzięć logistycznych przez naczelne organa wojskowe NATO.

Dużą wagę przykładana się tam do operacyjnego przygotowania TDW do wojny. Widoczna jest w tej dziedzinie ścisła współpraca w zakresie budowy koszar, poligonów, baz materiałowych i przeładunkowych, stanowisk startowych rakiet, baz lotniczych, węzłów łączności, stanowisk dowodzenia, rurociągów, dróg kołowych itp.

Przedsięwzięcia te są finansowane przez państwa, których armie mają z tych urządzeń korzystać.

Wychodząc z założeń doktrynalnych, przewidujących przejście od działań konwencjonalnych do wojny z użyciem broni jądrowej w ciągu najpóźniej kilku dni od chwili zbrojnego starcia, zamierza się zaopatrywać armie wchodzące w skład NATO, przede wszystkim z zapasów materiałowych zgromadzonych w okresie pokoju w bazach materiałowych rozmieszczonych na terenie Europy. Nie wyklucza się jednak możliwości i potrzeby korzystania z produkcji wojennej,

---

x/ Logistyka - to zdolności i możliwości państwa w zakresie produkcji i wsparcia pod względem materiałowym sił zbrojnych. Obejmuje ona: planowanie potrzeb materiałowych, prace konstrukcyjne, wprowadzanie sprzętu do uzbrojenia, dostawy, składowanie, rozdzielanie i wybrakowanie przedmiotów zaopatrzenia - patrz WPZ nr 2 42/ s. 121 i WPZ 2/48/ s. 143.

prowadzonej na terenie Europy, jak i z dostaw spoza kontynentu europejskiego.

Zgodnie z tą koncepcją ustalono, że wchodzące w skład sił paktu NATO wojska, powinny posiadać na TDW zaopatrzenie wystarczające na prowadzenie wojny przez 30 dni. Należy podkreślić, że problem zaopatrywania wojsk jest uznany w armiach NATO za pierwszoplanowy. Jest to uzasadnione dużymi potrzebami, materiałowym odległością baz zamorskich, a także tym, że obecnie siły zbrojne wymagają olbrzymich ilości różnego rodzaju asortymentów zaopatrzenia. Dla przykładu podamy, że armia USA działająca w Europie potrzebuje około 3,9 miliona różnych asortymentów zaopatrzenia /z czego 1000 służby mps, 1200 żywnościowej, 12000 służby medyczno-sanitarnej i 27000 służby mundurowej/, a Bundeswehra utrzymuje około 2 milionów asortymentów zaopatrzenia. x/

Wycofanie się Francji z wojskowego układu NATO w znacznym stopniu zwiększyło trudności w zakresie zaopatrywania i obsługi wojsk na środkowoeuropejskim TDW, którego głębokość zmniejszyła się z 1200 km do 300-600 km. Konieczne stało się również przeniesienie baz materiałowych oraz zaopatrzenia do innych krajów /przesunięto z Francji do innych krajów - zwłaszcza do NRF i Belgii około 750 tys. ton zaopatrzenia/.

Należy podkreślić, że pomimo wycofania w ostatnim okresie części wojsk z terenu NRF /do USA i W. Brytanii/ ich bazy materiałowe, sprzęt, zaopatrzenie oraz pododdziały obsługi pozostały nadal na kontynencie europejskim.

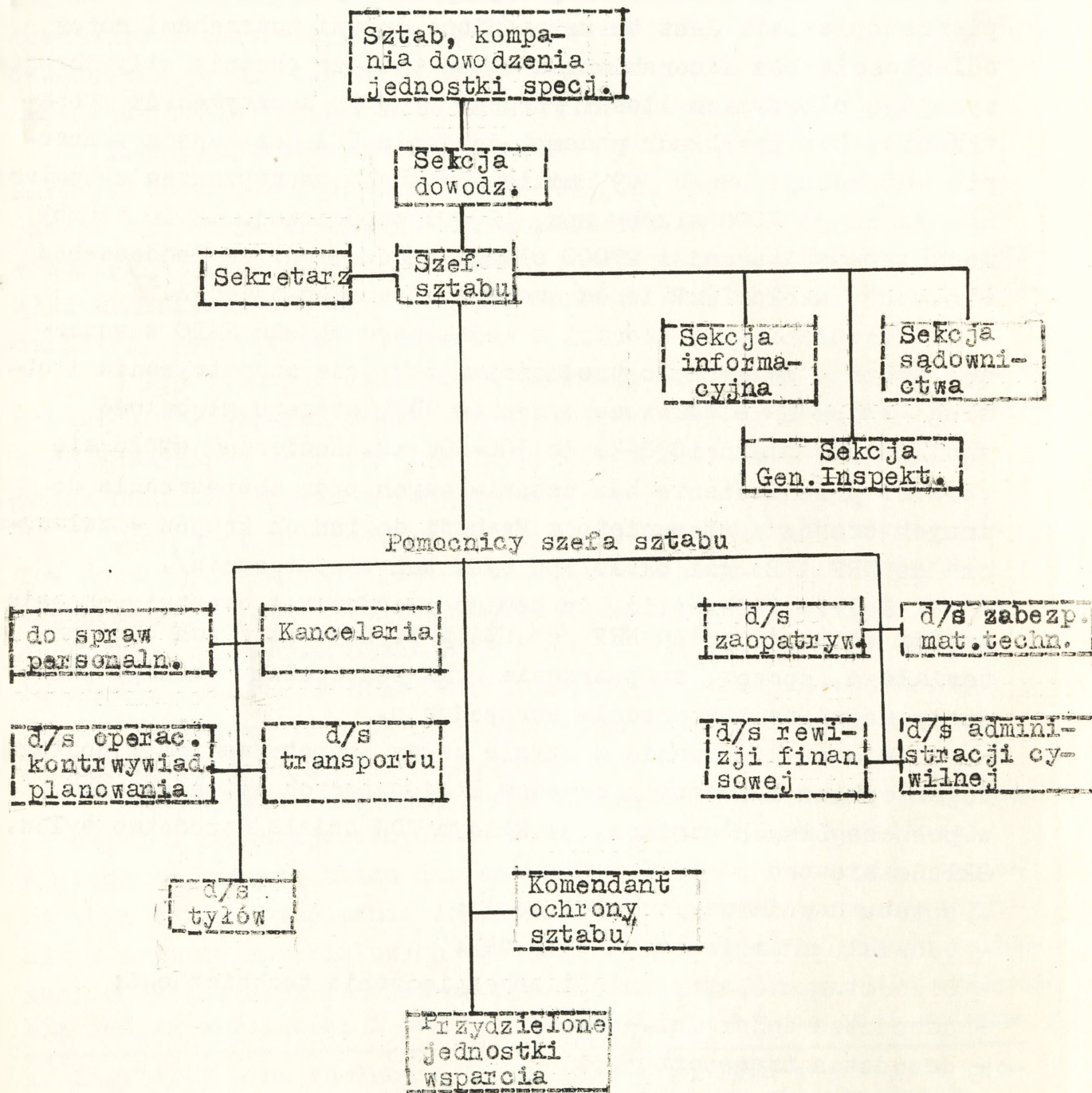
W celu kierowania w czasie wojny zaopatrywaniem i obsługą wojsk oprócz narodowych organów logistycznych występujących w poszczególnych armiach, na każdym TDW działa dowództwo tyłów. Składa się ono z :

- sztabu dowództwa /schemat nr 1/;
- oddziału administracji cywilnej;
- dowództwa zaopatrywania i zabezpieczenia technicznego;
- dowództwa wojsk inż.- sap.;
- dowództwa transportu;
- szefostwa służby med.-san.;
- dowództwa strefy tyłów.

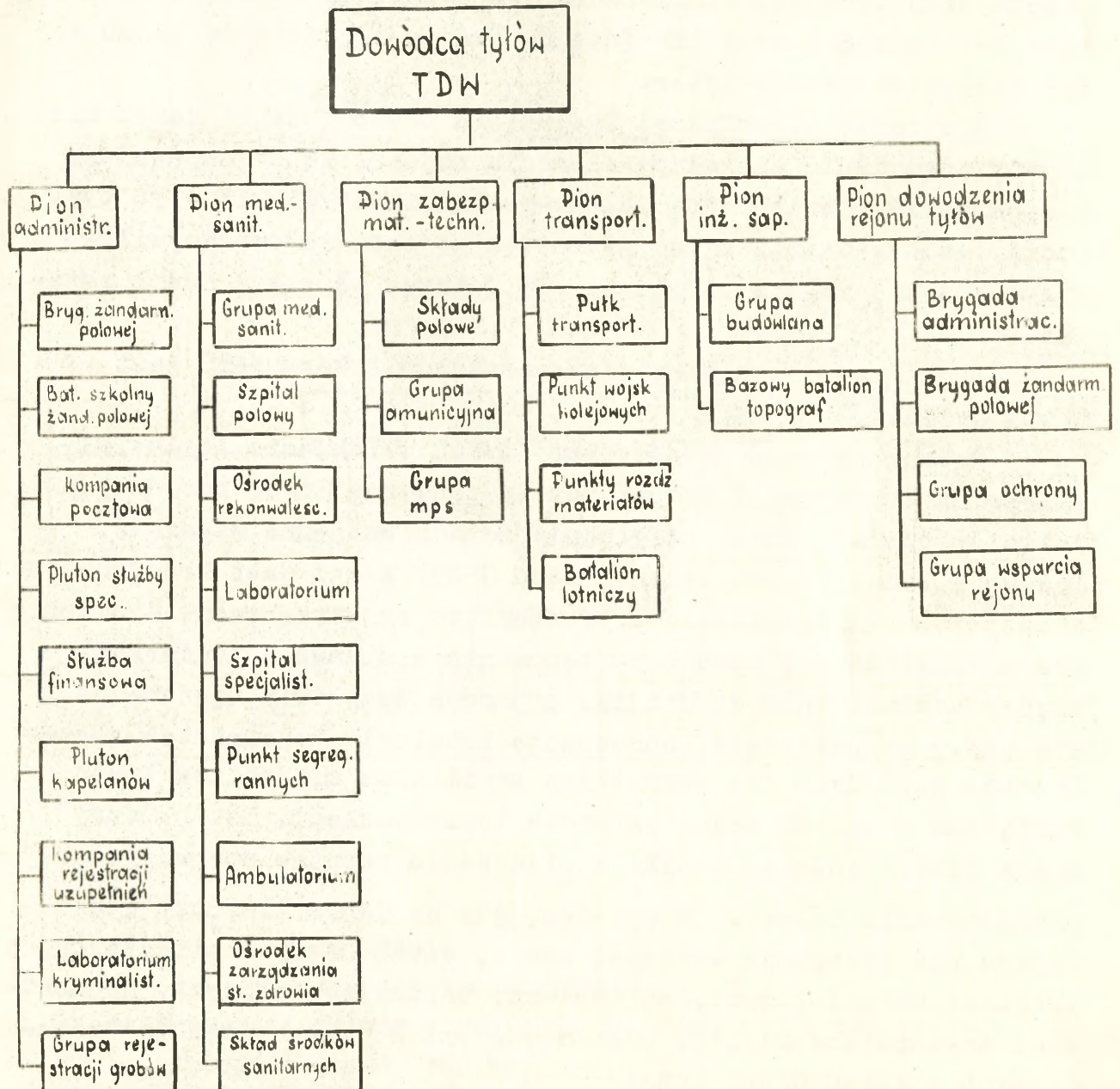
x/ kpt. S. Schönherr. System zaopatrywania i wymiany - najważniejszy problem logistyki NRF, WPZ 2/42/ s.121 oraz ppłk R. Wagner. Gospodarka materiałowa w amerykańskich siłach zbrojnych, WPZ 2/48/ s.143.

Sztab dowództwa tyłów TDW nadzoruje zabezpieczenie materiałowo-techniczne i medyczne na polu walki i ustala zadania dla jednostek podległych dowództwu.

Schemat Nr 1. Sztab dowództwa tyłów TDW

Dowództwu tyłów TDW podlegają poprzez wymienione poprzednio organa dowodzenia jednostki wykonawcze przedstawione na schemacie nr 2.

Schemat nr 2. Jednostki dowództwa tyłów TDW.

Dowództwo tyłów TDW skupia uwagę na planowaniu i koordynacji średnio i długofalowych przedsięwzięć zabezpieczenia materiałowo-technicznego wojsk. Zapewnia ono wsparcie materiałowo-techniczne wszystkim armii działającym na danym TDW. Z sześciu jego dowództw, pięć dowództw wspiera strefę działań bojowych, a szóste - dowództwo strefy tyłów - wykonuje zadanie w strefie komunikacji.

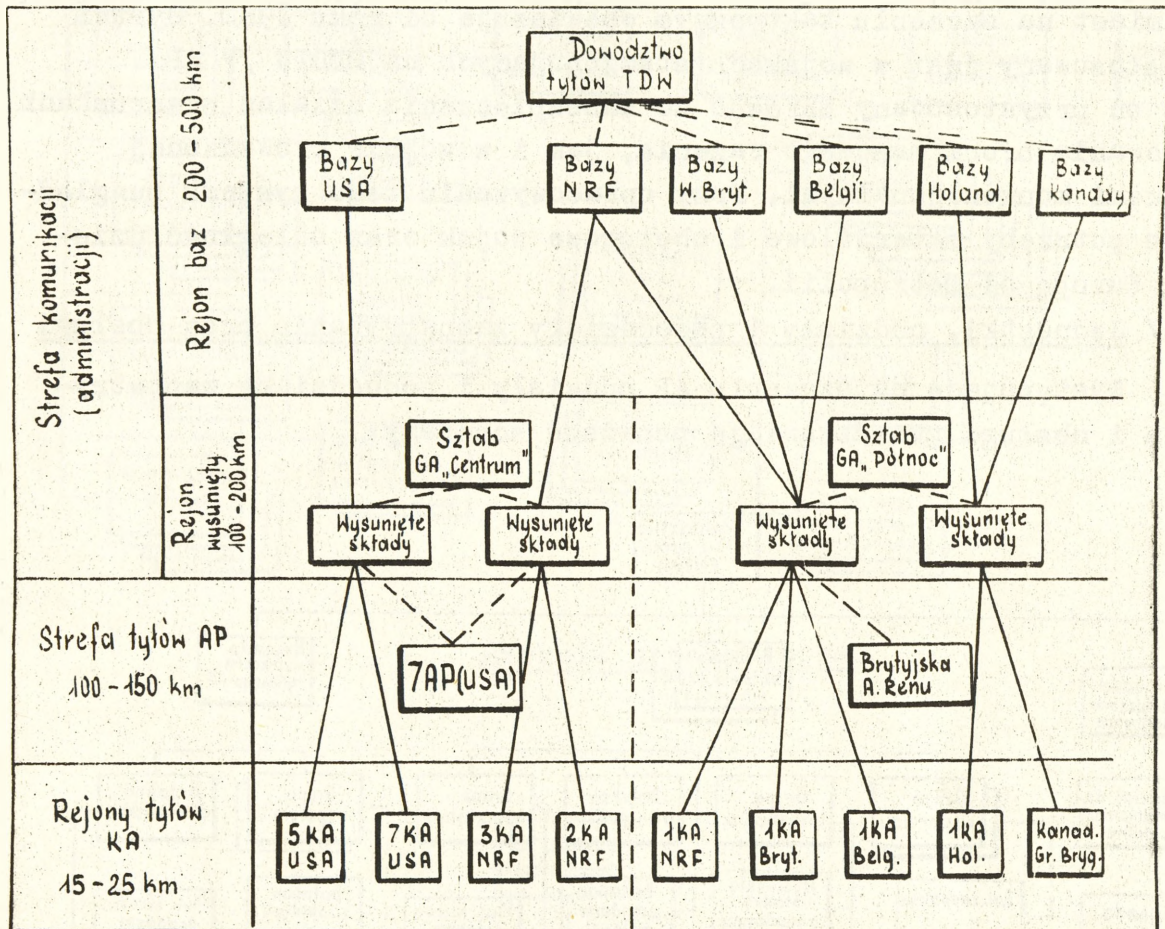
Planowaniem i koordynacją wsparcia bezpośredniego wojsk przejeżdżających lub rozmieszczonych w strefie komunikacji TDW oraz bezpieczeństwem i likwidacją szkód w tej strefie zajmuje się dowództwo strefy tyłów.

W strefie komunikacji TDW, która uważana jest za teren nie zajęty organizuje się grupy wsparcia rejonu, które zapewniają zaspokajanie potrzeb materiałowo-technicznych/dla 15 - 30 tys. ludzi/ wchodzących w skład jednostek wojskowych oraz cywilnej siły roboczej wykorzystywanej dla potrzeb wojska w danym rejonie.

Najniższym szczeblem zintegrowanego sztabu NATO jest Grupa Armii.

Główne zadaniem sztabu Grupy Armii w zakresie logistyki polega na koordynacji zaopatrywania poszczególnych narodowych związków operacyjnych, uwzględniając ich wzajemne wsparcie. Jednym z ważniejszych zadań sztabu Grupy Armii jest koordynacja transportu uwzględniająca pierwszeństwo zapotrzebowań. W sztabie tym ujednolica się sposób postępowania w sprawach logistyki między armiami różnych krajów, a przede wszystkim ujednolica się nazwy zaopatrzenia, opracowuje katalogi przedmiotów zaopatrzenia wspólnych dla wszystkich armii oraz ujednolica treść zarządzeń i sposób oceny wsparcia logistycznego. Sztab Grupy Armii bierze również udział w planowaniu potrzeb operacyjnego przygotowania terenu. W wypadku, gdy na danym kierunku operacyjnym nie występuje szczebel armii, sztab Grupy Armii dysponuje składami materiałowymi, szpitalami, bazami remontowymi, jednostkami transportowymi itp. przeznaczonymi do wsparcia wojsk wchodzących w skład Grupy Armii.

Poniżej przedstawiany ogólny schemat systemu zaopatrzenia armii lądowych NATO na środkowoeuropejskim TDW.

Uwaga: Wysunięte składy organizuje się, gdy rejon baz posiada głębokość ponad 300 km.

Schemat nr 3. Organizacja systemu zaopatrzenia na SETDW

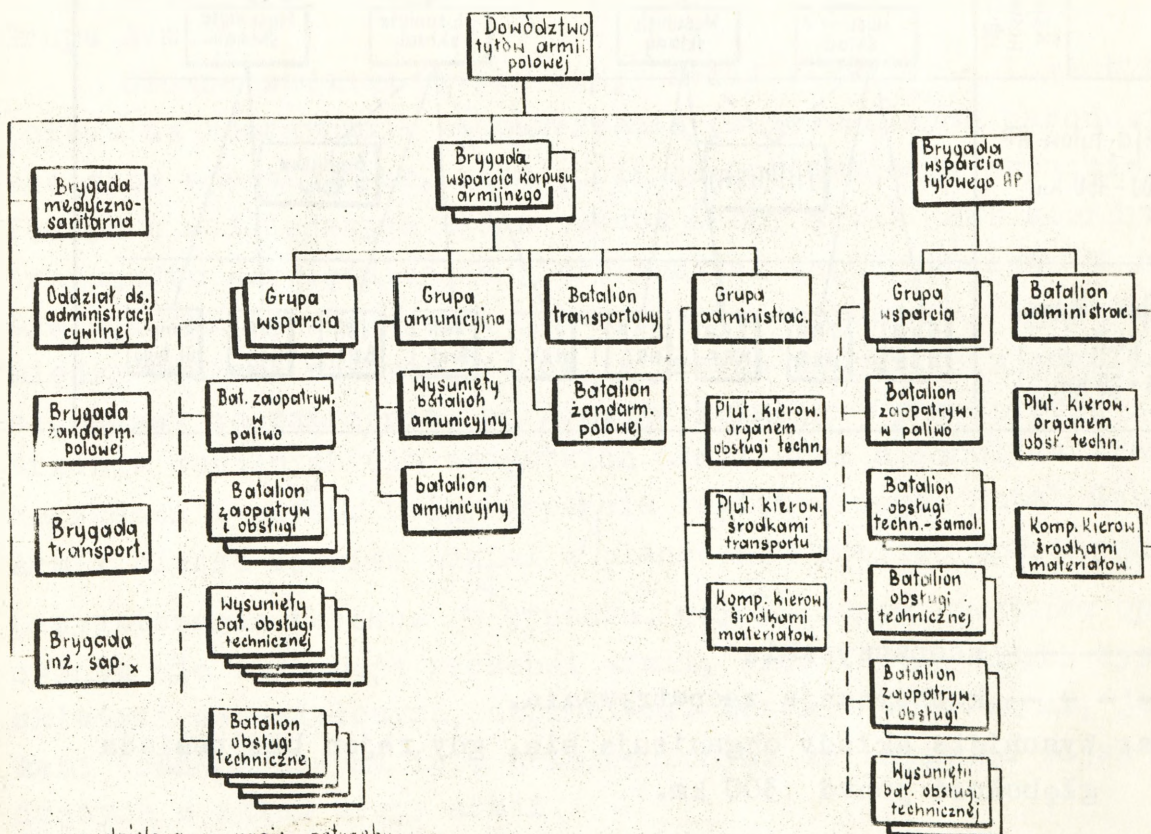
II. SYSTEM ZAOPATRYWANIA I OBSŁUGI WOJSK LĄDOWYCH USA, NRF.
W. BRYTANII, FRANCJI, BELGII

1. USA

Przedstawiony system zaopatrywania i obsługi wojsk lądowych USA ma być w części dotyczącej armii wprowadzony w życie do 1970 r. natomiast na szczeblu taktycznym obowiązuje od roku 1960. System ten stosowany jest w wojskach stacjonujących na ŚEDTW /7 AP/. Jest on przystosowany zarówno do zabezpieczenia działań w warunkach stosowania broni masowego rażenia, jak i w wojnie prowadzonej środkami konwencjonalnymi. Przy opracowywaniu tego systemu uwzględniano potrzeby materiałowe i obsługowe wojsk oraz odległość działającą Europę od metropolii.

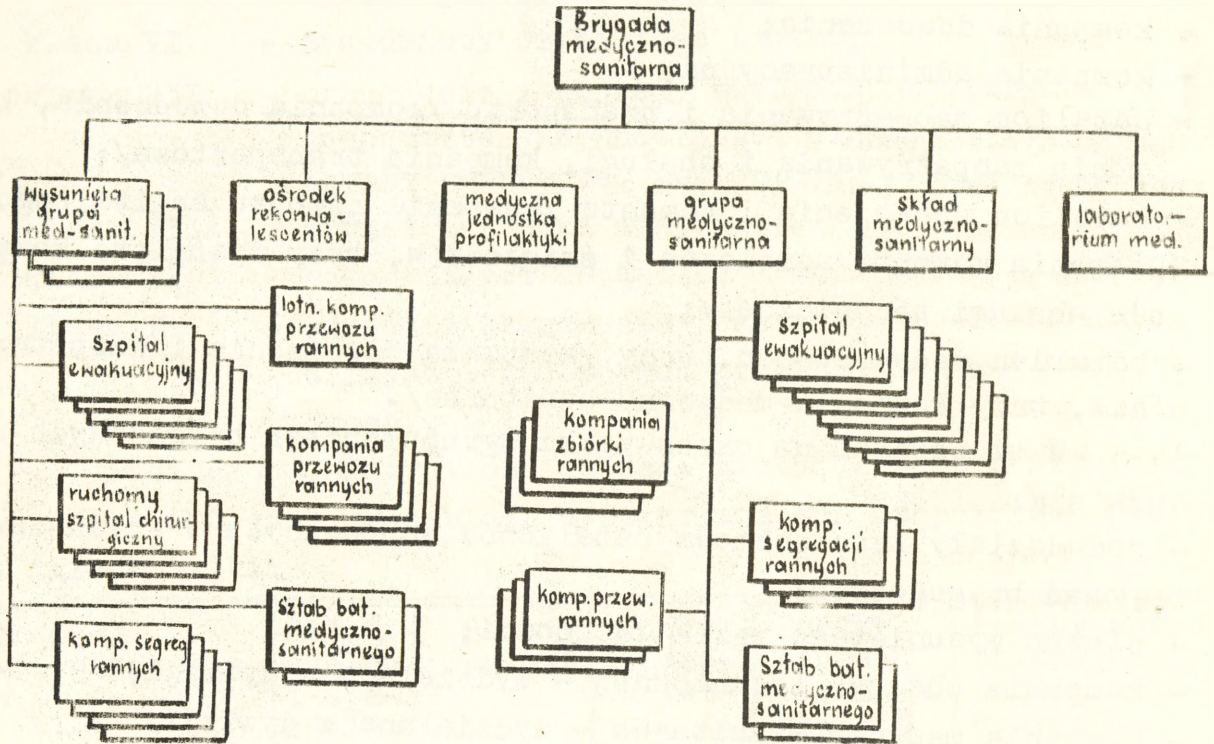
a/ Jednostki, oddziały i pododdziały zaopatrywania oraz obsługi

Występujące na szczeblu AP oddziały i pododdziały zaopatrywania i obsługi przedstawiają poniższe schematy:

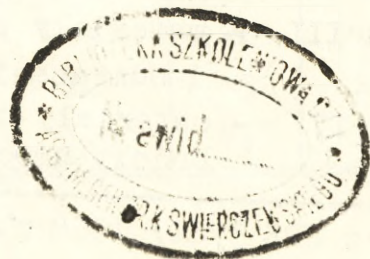
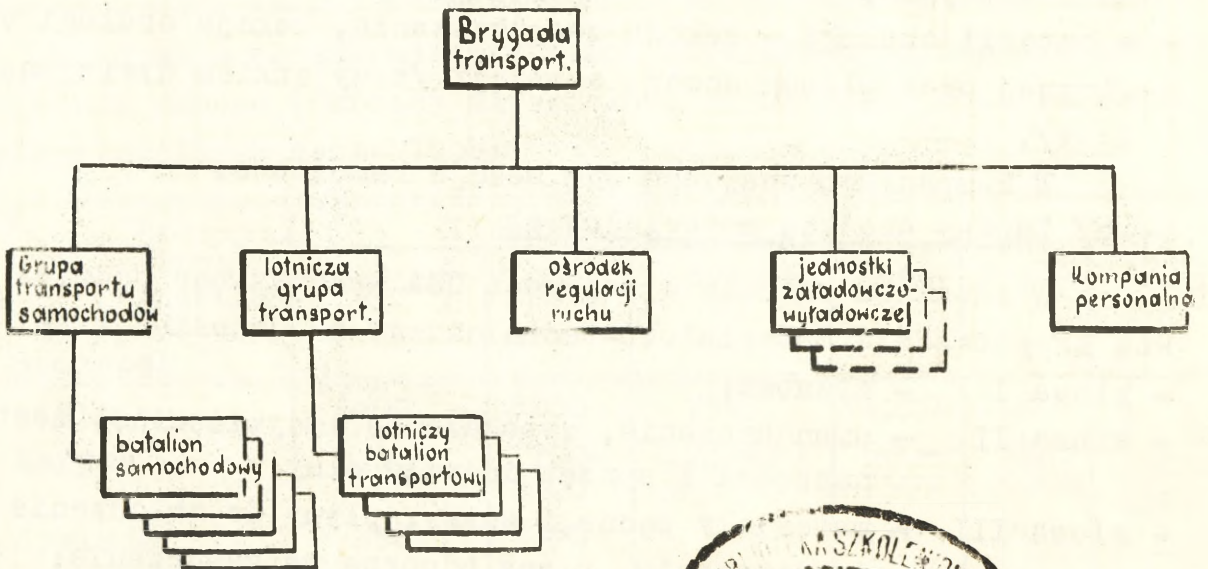

x przydzielana w razie potrzeby;
--- zmienna liczba batalionów przydzielanych do grup wsparcia

Brygada medyczno-sanitarna

Brygada transportowa

Korpus armijny nie posiada etatowych jednostek tyłowych, lecz wykorzystuje przydzieloną na operację przez armię brygadę wsparcia.

W dywizjach^{6h} występują następujące oddziały i pododdziały tyłowe:

- kompania dowodzenia;
- kompania administracyjna;
- batalion zaopatrywania i transportu /kompania dowodzenia, kompania zaopatrywania i obsługi, kompania transportowa/;
- batalion uzbrojenia i remontu /kompania remontu kapitalnego, kompania remontu samolotów i śmigłowców, trzy wysunięte kompanie obsługi technicznej/;
- batalion medyczno-sanitarny /kompania dowodzenia i zaopatrywania, trzy kompanie medyczno-sanitarne/.

W tworzonych na okres walki zgrupowaniach brygadowych znajdują się:

- pododdziały transportowe batalionów wchodzących w skład zgrupowań brygadowych;
- pluton wysuniętego węzła łączności;
- kompania obsługi technicznej - wydzielana z dywizji;
- kompania medyczno-sanitarna - wydzielana z dywizji.

Na szczeblu batalionu - w kompanii dowodzenia znajduje się pluton zaopatrywania i obsługi.

W dywizjonach raketowych i artyleryjskich jest:

- w baterii dowodzenia - sekcja medyczno-sanitarna i sekcja administracyjna;
- w baterii obsługi - sekcja zaopatrywania, sekcja obsługi technicznej oraz pluton dowozu amunicji /z wyjątkiem dywizjonu rakiet/.

W kompaniach znajdują się sekcje remontowe.

b/ Zapasy środków materiałowych

W ostatnim okresie w wojskach USA wprowadzono podział środków zaopatrzenia materiałowo-technicznego na dziesięć klas:^{x/}

- klasa I - żywność;
- klasa II - umundurowanie, wyposażenie indywidualne, zestaw narzędzi i sprzęt indywidualny;
- klasa III - materiały pędne, i smary, płyny do chłodzenia i odmrażania, płyny odporne na zamarzanie;
- klasa IV - materiały budowlane ogólnego przeznaczenia i do budowy umocnień;

---

x/ patrz WPZ 3/61/ 1968 r., s. 18,

- klasa V - amunicja wszystkich typów /włącznie z bronią chemiczną, biologiczną, jądrową i specjalną/, ładunki wybuchowe, miny, zapalniki, detonatory, sprzęt pirotechniczny, pociski raketowe;
- klasa VI - przedmioty osobistego użytku;
- klasa VII - uzbrojenie i pojazdy mechaniczne /czołgi, transportery opancerzone, ciągniki, ruchome warsztaty naprawcze, samochody;
- klasa VIII - sprzęt i środki medyczne;
- klasa IX - różne części zapasowe;
- , klasa X - sprzęt i urządzenia przeznaczone dla osób cywilnych i wojskowych przekazywane w ramach pomocy.

Poniżej podajemy ilość zapasów materiałowych utrzymywanych na poszczególnych szczeblach wystarczających na pokrycie potrzeb w dniach walki:

Rodzaj zaopatrzenia	Składy ogólne i specjalne	Składy polowe	Punkty zaopatrzenia KA	Punkty zaopatrzenia dywizji	Punkty zaopatrzenia zgrupowań brygadowych
amunicja				3 dni	1 dzień
mps	15-20 dni	5-10 dni	3-7 dni	3 dni	1 dzień
żywność				3 dni	1 dzień
umundurowanie				15 dni	-

W celu określenia wielkości utrzymywanych zapasów podajemy średnie dobowe potrzeby materiałowe wojsk USA w dniu walki na poszczególnych szczeblach:

Rodzaj zaopatrzenia	Ilość ton					Uwagi
	amunicja	mps	żywność	inne	Razem	
Szczebel						
armia	3400	5000	750	1350	10500	2 lub 3 dywizje
korpus	1150-1600	1700-2400	175-250	500-750	3525-5000	
dywizja	250	370	40	120	780	
bat. czołgów	7	10	1	3	21	
bat. piechoty	10	14	1,5	4,5	30	

Ciężar zbiorowych jednostek kalkulacyjnych /dla celów szkoleniowych/ przedstawiono w załączniku nr 2.

c/ Zaopatrywanie i dowóz

Zróżdła zaopatrywania wymienione, przedstawiając utrzymywane na poszczególnych szczeblach zapasy materiałowe.

W armii - brygada wsparcia tyłowego AP zaopatruje jednostki armijne nie wchodzące w skład korpusów, zaś brygady wsparcia tyłowego korpusów zaopatrują wszystkie związki taktyczne i jednostki wchodzące w ich skład oraz działające w strefie korpuśnej. Brygady tyłowe pobierają zaopatrzenie ze składów ogólnych, specjalnych i polowych oraz dostarczają środki materiałowe do związków taktycznych i jednostek korpuśnych.

Siły brygad tyłowych obu typów dzielą się na:

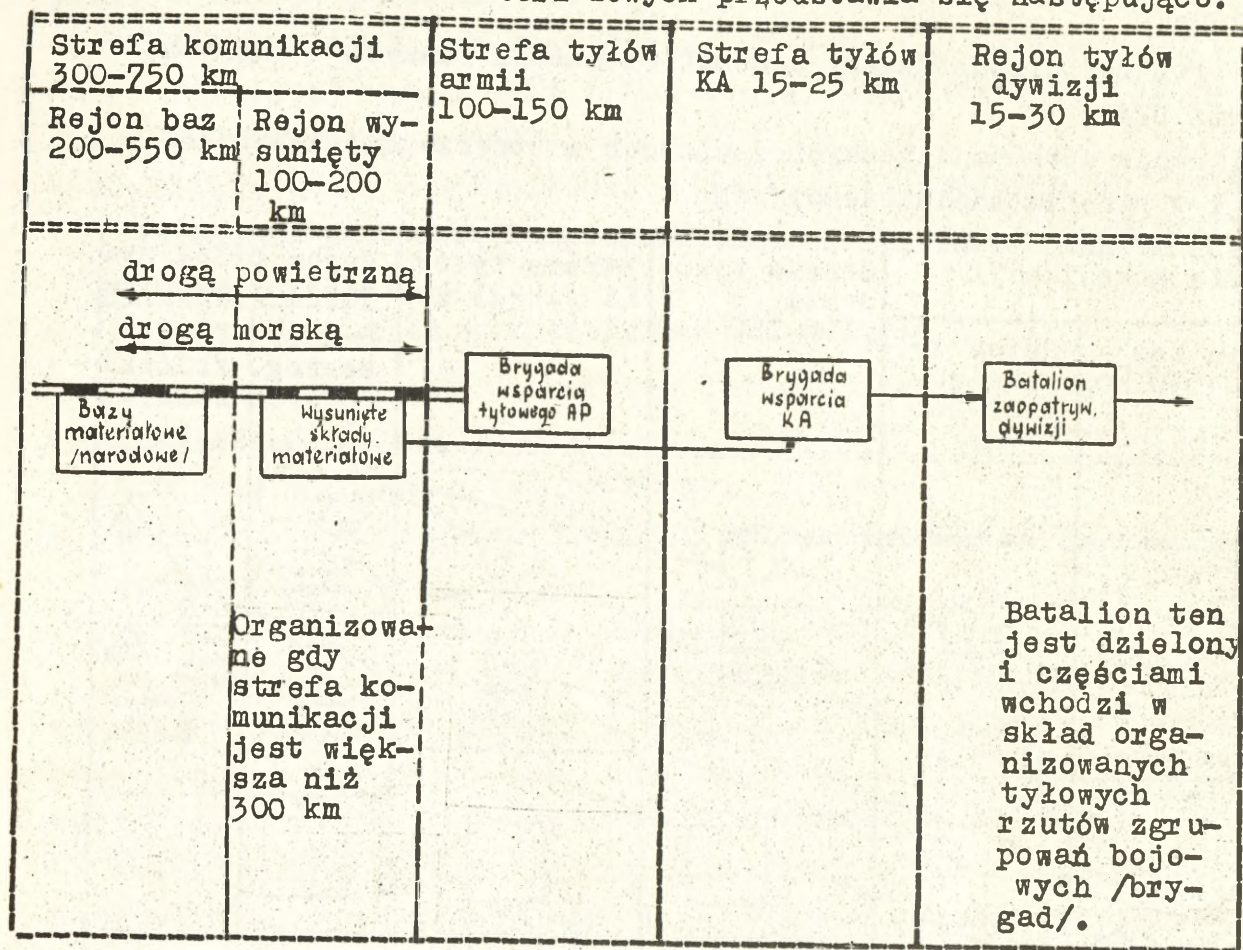
- grupy bezpośredniego wsparcia, działające na korzyść związków taktycznych i jednostek;
- grupy ogólnego wsparcia, uzupełniające wysiłek grup bezpośredniego wsparcia.

Dywizje, organizując na wykonanie zadania zgrupowania brygadowe wydzielają do ich zaopatrywania pododdziały tyłowe wraz z zapasami. Transportem dywizji dowozi się więc zaopatrzenie do batalionów.

Pododdziały tyłowe batalionów dostarczają zaopatrzenie własnym transportem do kompanii.

Poniżej przedstawiony schemat dowozu zaopatrzenia w armii USA.

Schemat dowozu środków materiałowych przedstawia się następująco:

d/ Obsługa medyczna

W strefie komunikacji rozwijane są szpitale ogólne i ośrodki rekonwalescentów, do których siłami brygady medycznej ewakuuje się rannych ze szpitali ewakuacyjnych i chirurgicznych rozwiniętych w strefie tyłów armii i korpusów. Szpitale te rozwija również brygada medyczno-sanitarna.

Do szpitali rozwiniętych w strefie korpuśnej ewakuacja prowadzona jest siłami dolnych ogniw obsługi medycznej.

W rejonie tyłów dywizji działa część dywizyjnego batalionu medycznego, a przede wszystkim siły i środki brygady medycznej przydzielone jako wzmocnienie do KA. Są to: kompanie zbiórki rannych, kompanie segregacji, kompanie przewozu rannych /samochodowe/ i część lotniczej kompanii przewozu rannych.

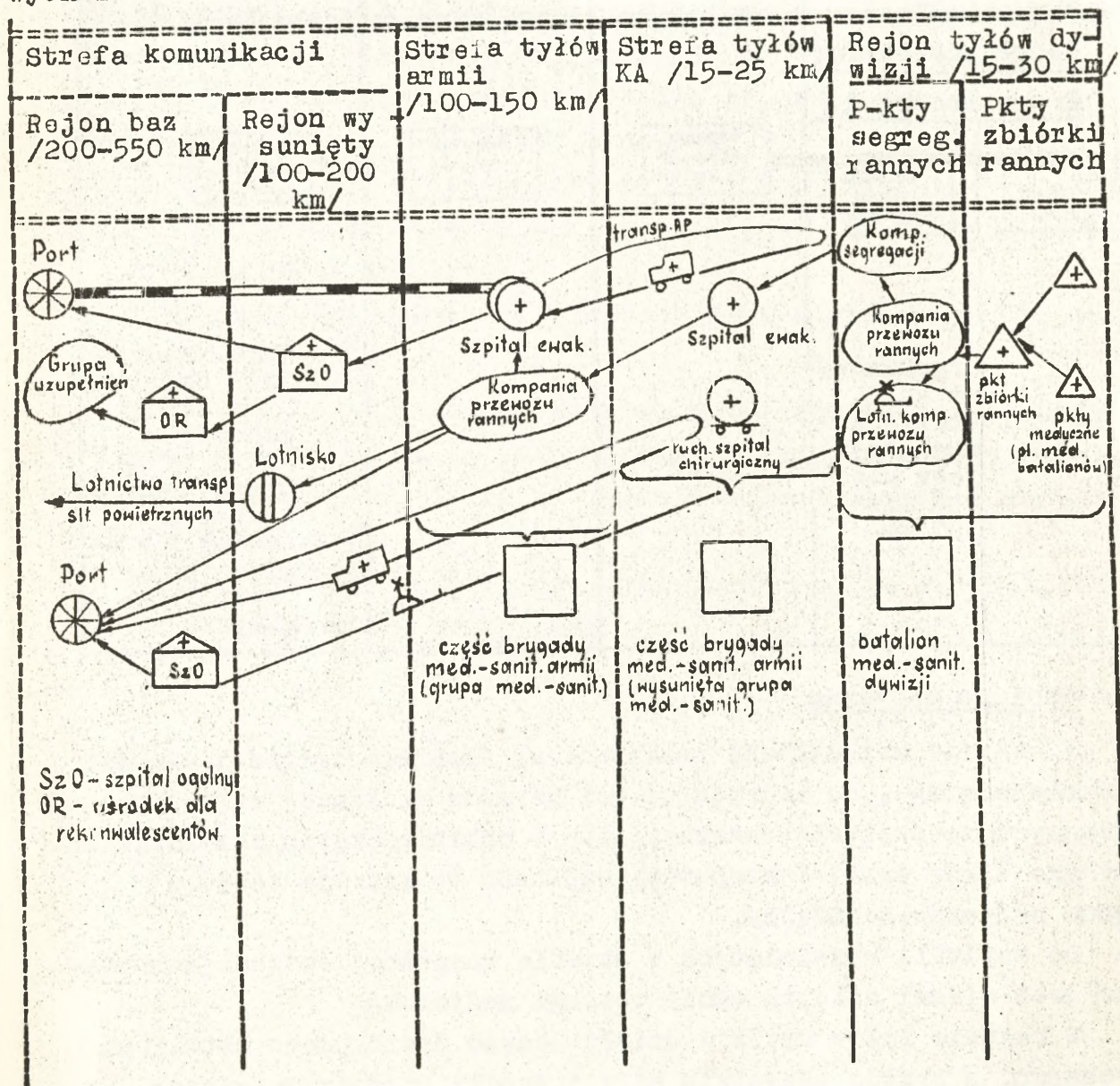
Zgrupowania brygadowe otrzymują na wykonanie określonego zadania część sił batalionu medycznego dywizji /najczęściej po

jednej kompanii /, które rozwijają punkty segregacji rannych i przygotowują ich do dalszej ewakuacji.

Na szczęblu batalionu rozwijane są siłami plutonu medycznego punkty medyczne, w których udzielana jest rannym pierwsza pomoc lekarska.

Poniżej przedstawiamy schemat ewakuacji rannych i chorych w armii USA.

Organizacja ewakuacji rannych i chorych w strefie działań bojowych i w strefie administracyjnej

e/ Obsługa techniczna

Występujące w ramach brygad tyłowych armii i korpusów bataliony obsługi technicznej oraz kompanie obsługi technicznej prowadzą ewakuację uszkodzonego sprzętu wymagającego napraw, a także prowadzą remonty kapitalne. Rozwijają się one w strefie armijnej lub korpuśnej.

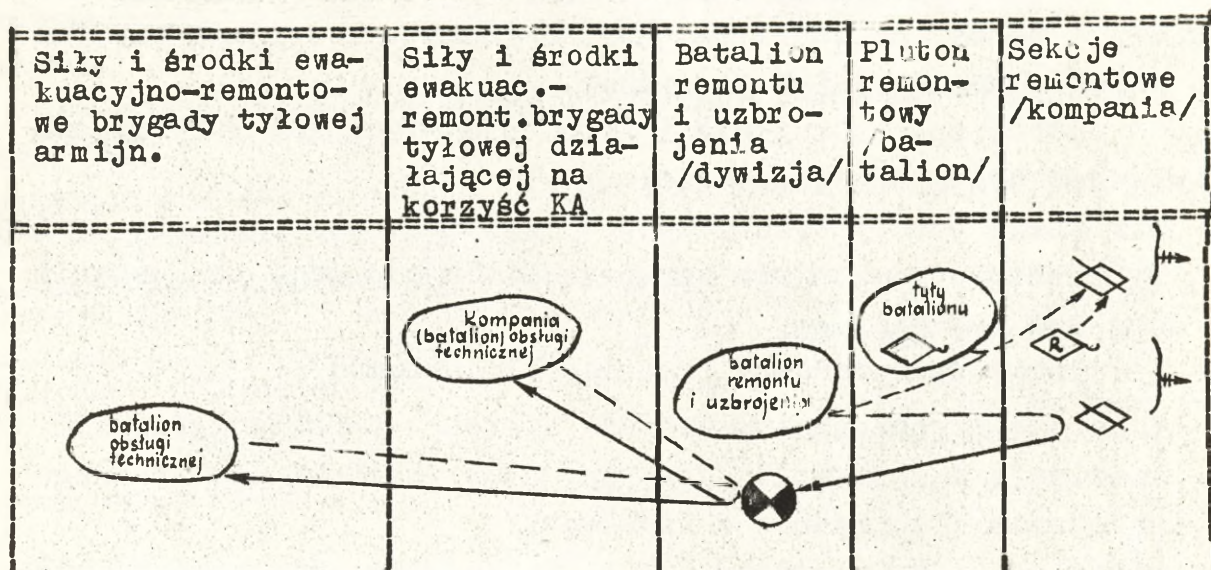
Bataliony uzbrojenia i remontu występujące w dywizjach wykonują następujące zadania:

- udzielają pomocy technicznej oddziałom i pododdziałom dywizji, wydzielając do każdego zgrupowania brygadowego po kompanii obsługi technicznej;
- przeprowadzają remonty średnie /III stopnia/;
- zbierają i ewakuują uszkodzony sprzęt w rejonie dywizji;
- rozwijają i obsługują dywizyjny punkt zbiórki niesprawnego uzbrojenia i sprzętu technicznego;
- udzielają pomocy pododdziałom przy wykonywaniu remontu bieżącego;
- zaopatrują pododdziały i oddziały w części zamienne.

W batalionie czołgów jest pluton remontowy wchodzący w skład kompanii dowodzenia i obsługi. Pluton ten przesuwa się za batalionem w dwóch grupach. Jedna z nich, zwykle mniejsza, przesuwa się za kompaniami w gotowości do udzielania pomocy, jeżeli środki kompanijne okażą się niewystarczające. Wozy bojowe, których środki batalionu nie są w stanie naprawić, ewakuuje się do punktu zbiórki zgrupowania brygadowego organizowanego przez przydzieloną z dywizji kompanię obsługi technicznej.

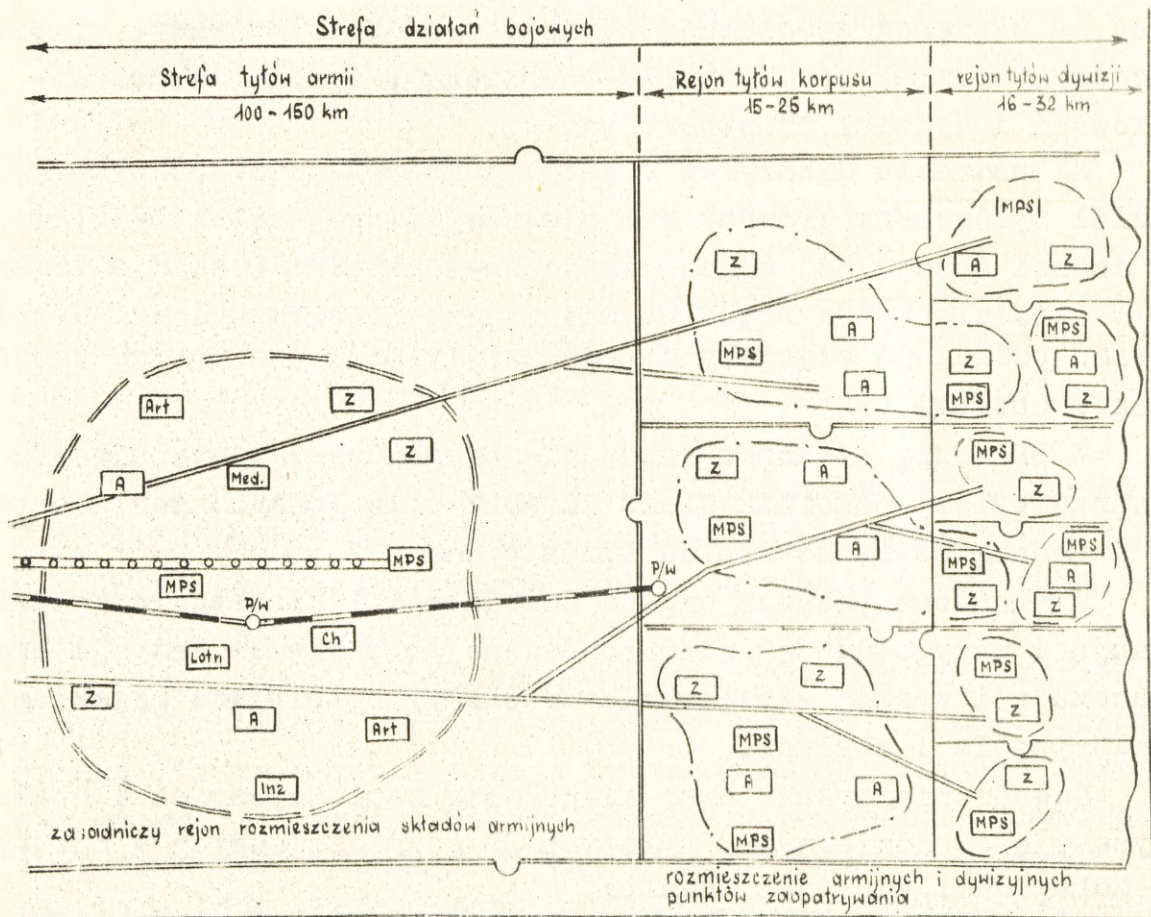
W kompanii czołgów jest sekcja remontowa, która w walce przesuwa się wraz z kompanią i udziela pomocy technicznej uszkodzonym wozom bojowym.

Schemat obsługi technicznej przedstawiono poniżej

f/ Rozmieszczenie oddziałów, pododdziałów zaopatrywania i obsługi

Rozmieszczenie oddziałów i pododdziałów zaopatrywania oraz przebieg dróg komunikacyjnych przedstawiono na poniższym schemacie.

Przegrupowanie oddziałów i pododdziałów zaopatrywania i obsługi w działaniach bojowych przeprowadza się z następującą częstotliwością:

- na szczeblu KA i AP - raz na 1 - 2 dni;
- na szczeblu dywizji 1 - 2 razy dziennie;
- na szczeblu zgrupowania brygadowego - 2 razy dziennie;
- na szczeblu batalionu - 3 razy dziennie.

g/ Kierowanie zaopatrywaniem i obsługą

Zaopatrywaniem i obsługą wojsk lądowych kieruje na szczeblu armii zastępca dowódcy do spraw tyłów, któremu podlegają wymienione poprzednio jednostki tyłowe.

W sztabie armii, w jego części operacyjnej, występuje oddział do spraw tyłów, zaś w części specjalnej: oddział medyczny, oddział finansów, oddział kwatermistrzowski i oddział transportu.

W sztabie korpusu występuje pomocnik szefa sztabu do spraw tyłów, a w części specjalnej sztabu: wydział finansowy, wydział medyczny, wydział artyleryjsko-techniczny, wydział kwatermistrzowski i wydział transportowy.

Na szczeblu dywizji w części operacyjnej sztabu występuje wydział tyłów oraz wydział administracji wojskowej i cywilnej, a w części specjalnej sekcja medyczno-sanitarna i sekcja finansowa. W wydziale tyłów sztabu dywizji jest dowódca tyłów dywizji, któremu podlegają oddziały i pododdziały przeznaczone do zaopatrywania i obsługi.

W składzie sztabu zgrupowania brygadowego występuje oficer do spraw tyłów /pomocnik szefa sztabu/ oraz lekarz, zaś w batalionie pomocnik szefa sztabu do spraw tyłów.

Wymienione powyżej organa dowodzenia i kierowania tyłami planują i przygotowują niezbędne dane do podjęcia decyzji oraz opracowują i wydają zarządzenia /rozkazy/ regulujące przebieg zaopatrywania i obsługi.

Dowodzenie tyłami oraz kierowanie zaopatrywaniem i obsługą odbywa się z oddzielnych, tyłowych SD rozmieszczonych w następującej odległości od linii frontu:

- na szczeblu AP - 70 - 100 km;
- na szczeblu KA - razem z SD;
- na szczeblu dywizji - 16-32 km;
- na szczeblu zgrupowania brygadowego - 8 km.

W batalionie nie organizuje się oddzielnego tyłowego SD.

Kierowanie zaopatrywaniem i obsługą odbywa się przy wykorzystaniu znormalizowanej dokumentacji oraz zunifikowanych w siłach zbrojnych NATO znaków taktyczno-tyłowych.

Treść rozkazu kwatermistrzowskiego dywizji USA podano w załączniku nr 7, a wykaz znaków taktyczno-tyłowych w załączniku nr 8.

2. NRF

Sytuacja wojskowo-polityczna utworzonego po II wojnie światowej zachodnio-niemieckiego państwa, wpłynęła w decydujący sposób na rozwiązanie w dziedzinie budowy strukturalnej sił lądowych oraz logistyki Bundeswehry. Dążąc do obejścia ograniczeń ilościowych i jakościowych, zorganizowano w Bundeswehrze związki taktyczne, które uwzględniając ilość wykorzystywanych sił i środków przeznaczonych do zaopatrywania i obsługi można przekształcić w odpowiednio wyższe związki taktyczne i operacyjne /brygady, w dywizje, dywizje w korpusy, a korpusy w armie/.

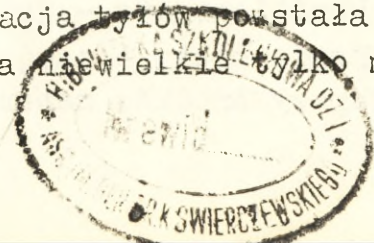
Innym czynnikiem, który wpłynął na obecne rozwiązania, był fakt nieposiadania broni jądrowej przez Bundeswehrę. Z tego względu, bynajmniej nie rezygnując z dążenia do uzyskania broni jądrowej, przygotowywano Bundeswehrę przede wszystkim do prowadzenia wojny środkami konwencjonalnymi. Doprowadziło to do znacznej między innymi rozbudowy elementów tyłowych, co przyczyniło się do stwierdzenia, obecnie, niewystarczającej według poglądów teoretyków zachodnioniemieckich ruchliwości sił lądowych,

Wprowadzane obecnie zmiany strukturalne w siłach lądowych Bundeswehry mają doprowadzić do zwiększenia siły ognia i ruchliwości wojsk, poprzez ich wyposażenie w nowoczesne uzbrojenie oraz wozy bojowe i transporty.

Najwyższym szczeblem organizacyjnym w Bundeswehrze jest korpus. W ostatnim okresie powiązano korpusy z istniejącymi organami obrony terytorialnej, tworząc okręgi korpusów jako załączek przyszłych armii. To powiązanie ma szczególne znaczenie dla zaopatrywania i obsługi wojsk, gdyż na bazie tworzonych okręgów korpusów będą organizowane jednostki zabezpieczenia tyłowego szczebla armii.

a/ Jednostki, oddziały i pododdziały zaopatrywania oraz obsługi

Przedstawiona poniżej organizacja tyłów powstała w swym podstawowym kształcie w 1959 roku, a niewielkie tylko modyfikacje

wprowadzono w 1967 roku.

Na szczeblu korpusu ilość sił i środków do zaopatrywania i obsługi jest zmienna, dostosowana do ilości związków taktycznych i oddziałów wchodzących w ich skład, natomiast na pozostałych szczeblach struktura organizacyjna tyłów jest stała.

Charakterystyczne jest powiązanie wszystkich pododdziałów tyłowych na szczeblu brygady w batalionie zaopatrywania.

Poniżej przedstawiamy zestawienie jednostek, oddziałów i pododdziałów przeznaczonych do zaopatrywania i obsługi.

W KA występują:

- pułk transportowy /dwa, trzy bataliony transportowe, dwa-trzy bataliony zaopatrzenia/;
- artyleryjsko-techniczny pułk remontowy /trzy-pięć batalionów remontowych/;
- szpitale polowe /dwa-cztery po 300 łóżek/;
- szpitale chirurgiczne /dwa-trzy po 90 łóżek/;
- bataliony medyczno-sanitarne /jeden-dwa/;
- batalion transportu rannych.

Dywizje zmechanizowane i pancerne posiadają:

- kompanię zaopatrywania /możliwości przewozowe 120 ton/;
- kompanię remontu średniego;
- batalion medyczno-sanitarny.

W brygadach jest batalion zaopatrywania /kompania dowodzenia i zaopatrywania, kompania transportowa 240-360 t., kompania medyczno-sanitarna, kompania remontu lekkiego/.

Bataliony zmechanizowane i czołgów posiadają:

- pluton zaopatrywania /drużyna sanitarna, drużyna żywnościowa, drużyna transportowa/;
- pluton obsługi i remontu /pięć sekcji obsługi technicznej, grupa remontowa, trzy grupy awaryjne/.

b/ Zapasy środków materiałowych

W Bundeswehrze środki zaopatrzenia podzielono na V klas. Zapasy materiałowe planuje się w jednostkach kalkulacyjnych. Są to:

- BS - Betriebsstoffsatz - ilość paliwa wystarczająca na przebycie 100 km drogi przez pojazdy mechaniczne i wozy bojowe;
- MS - Munitionssatz - jednostka ognia amunicji;
- RS - Rationssatz - racja dzienna żywności.

Zapasy środków materiałowych utrzymuje się w Bundeswehrze

na szczeblu korpusu, dywizji /dla oddziałów dywizyjnych/ brygady oraz batalionu.

Poniżej przedstawiamy ilość zapasów materiałowych utrzymywanych na poszczególnych szczeblach zaopatrywania.

Szczebel	Ilość ton			Uwagi
	amunicji	mps	żywności	
Korpus	2400/800	1050/550	480/160	W liczniku zapasy w składach, w mianowniku w punktach zaopatrywania
Dywizja	60	30	26	
Brygada	160	80	36	
Batalion	40	23	14	

Ciężar zbiorowych jednostek kalkulacyjnych /dla celów szkoleniowych/ przedstawiono w załączniku nr 1.

c/ Zaopatrywanie i dowóz

W Bundeswehrze obowiązuje zasada pobierania środków materiałowych z punktów zaopatrywania i składów szczebla wyższego własnym transportem. Wyjątkiem jest ogniwo batalion-kompania, gdzie zaopatrzenie dostarcza się transportem batalionowym.

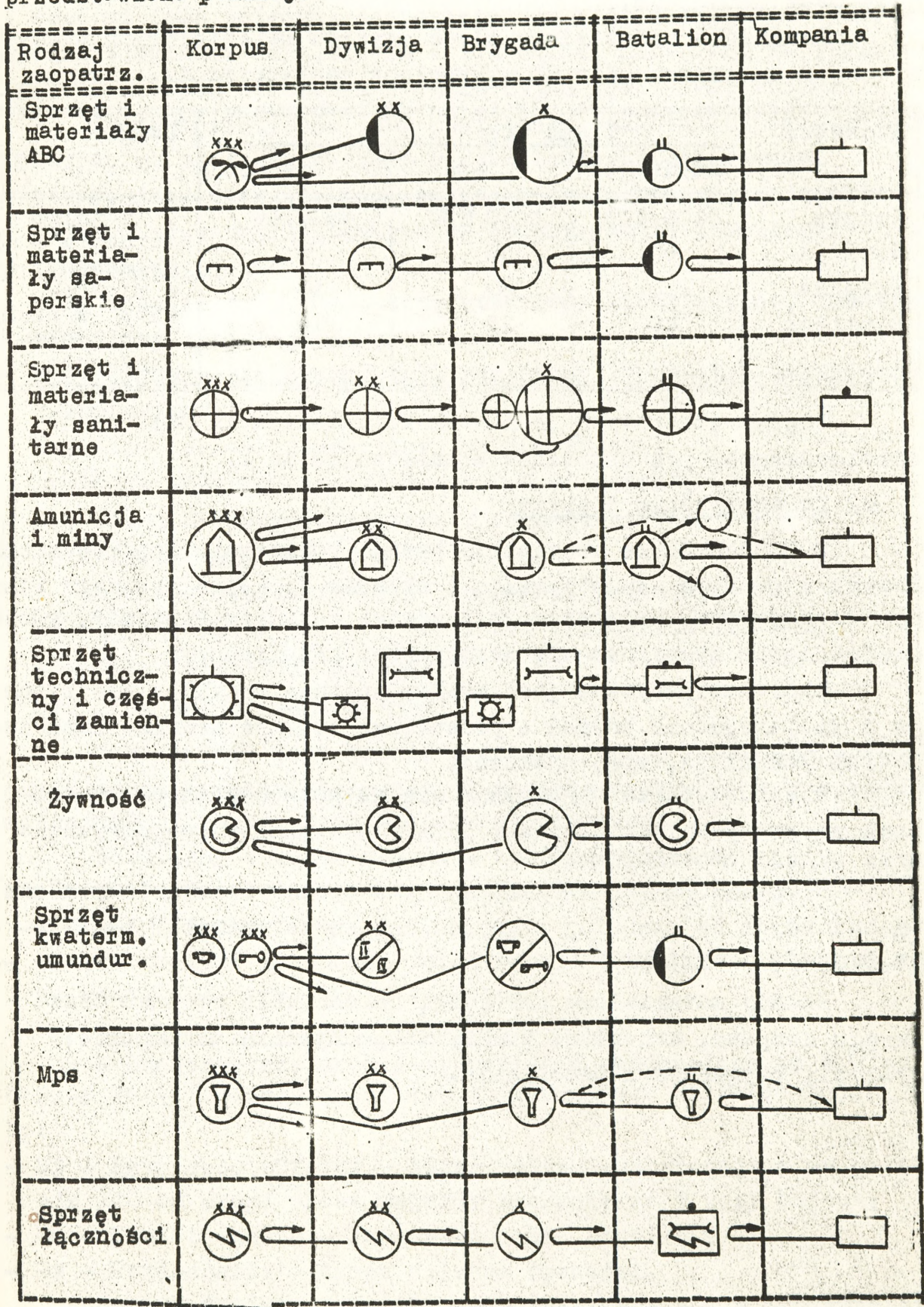
Charakterystyczne jest wyeliminowanie szczebla dywizyjnego z zaopatrywania brygad w podstawowe rodzaje środków materiałowych /amunicja, mps, żywność/.

W Bundeswehrze organizuje się na poszczególnych szczeblach zaopatrywanie mieszane i jednorodne punkty zaopatrywania oraz składy materiałowe.

Mieszane punkty zaopatrywania w sprzęt i materiały służby technicznych najczęściej organizowane są na szczeblu batalionu, brygady i dywizji.

Składy materiałowe występują na szczeblu korpusu oraz okręgu korpusu, natomiast punkty zaopatrywania w korpusie, dywizji, brygadzie i batalionie.

Schemat dowozu różnego rodzaju środków materiałowych przedstawiono poniżej.

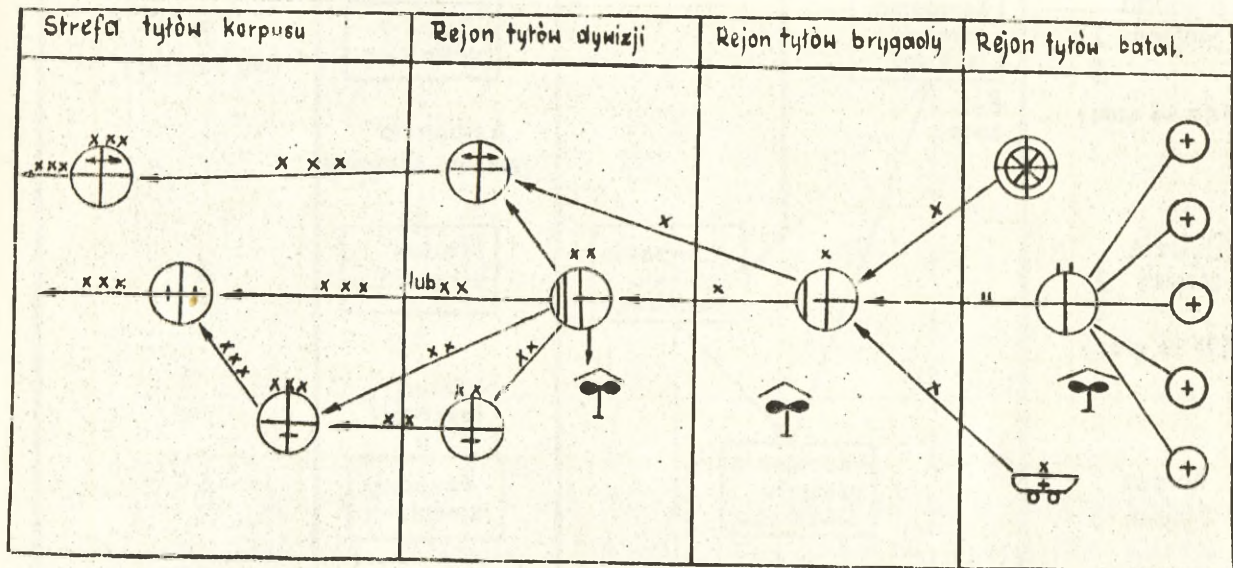

d/ Obsługa medyczna

W strefie tyłów korpusu, a częściowo i w rejonie tyłów dywizji rozwijane są szpitale korpuśne przyjmujące rannych ewakuowanych najczęściej siłami niższych szczebli z brygadowych i dywizyjnych punktów medycznych. Ewakuacja ze szpitali korpuśnych do szpitali stacjonarnych odbywa się środkami korpusu.

Ewakuację rannych prowadzi się najczęściej transportem samochodowym z tym, że przewiduje się wykorzystać do tego celu również śmigłowce z batalionu lotniczego dywizji lub korpusu, które mają prowadzić ewakuację z batalionowych, brygadowych lub dywizyjnych punktów medycznych do szpitali korpuśnych a nawet stacjonarnych.

Schemat ewakuacji rannych w wojskach lądowych Bundeswehry przedstawiono poniżej.

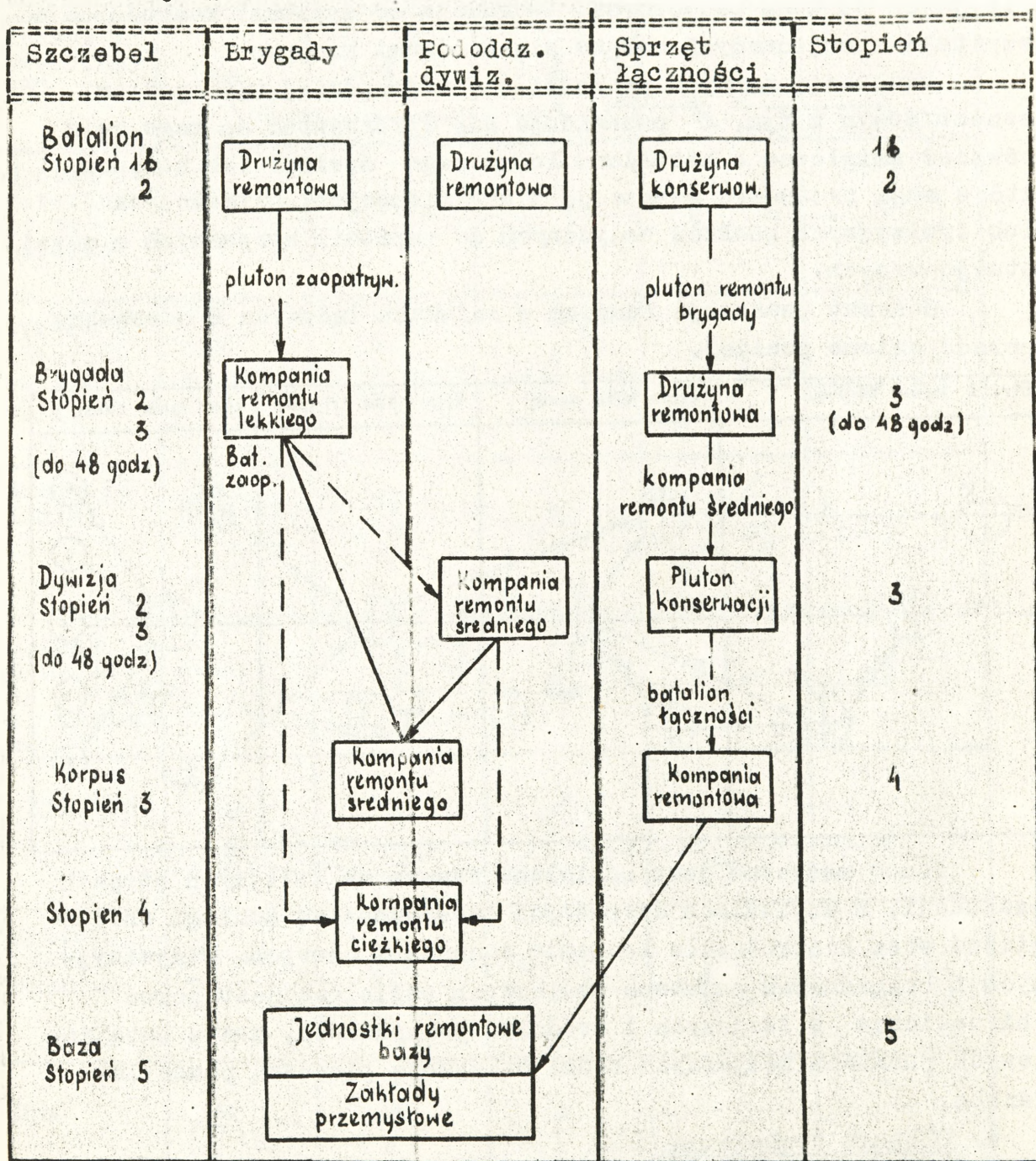
Pomoc medyczna jest udzielana rannym na kolejnych etapach ewakuacji. W szpitalach korpuśnych prowadzone są zabiegi chirurgiczne oraz krótkotrwałe leczenie rannych i chorych. W dywizyjnych i brygadowych punktach medycznych udzielana jest pomoc chirurgiczna w lżejszych i średnich przypadkach, zaś w batalionowych punktach medycznych ranni otrzymują pierwszą pomoc lekarską.

e/ Obsługa techniczna

W Bundeswehrze rozróżnia się pięć stopni napraw wykonywanych na różnych szczeblach. Naprawy o małej pracochłonności /do 48 godz/ wykonuje się na niższych szczeblach /w batalionie, brygadzie, dywizji/, natomiast wymagające większych nakładów

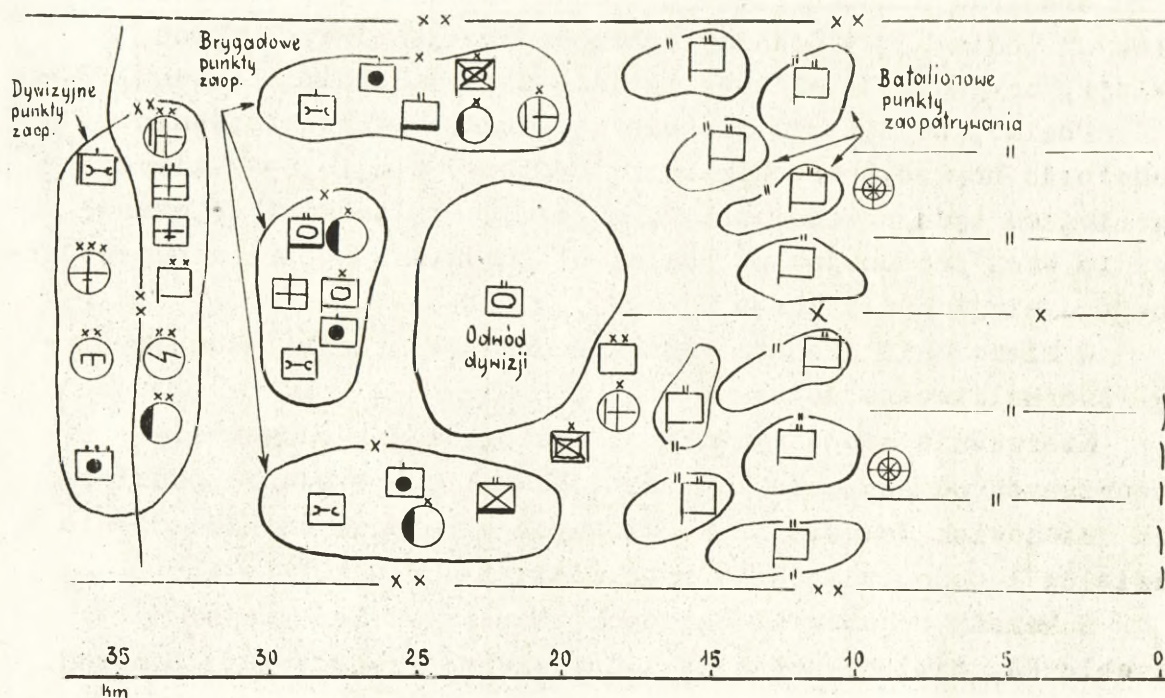
sił i środków w korpusie, bazach remontowych i w zakładach przemysłowych.

Schemat obowiązującego w Bundeswehrze systemu napraw i ewakuacji przedstawiono poniżej.

f/ Rozmieszczenie oddziałów, pododdziałów zaopatrywania i obsługi

Oddziały, pododdziały zaopatrywania i obsługi rozmieszczają się w rejonach tyłów zgodnie z przedstawionym schematem.

Korpuśne punkty zaopatrywania są wysuwane na kierunki działania dywizji, gdy ich odległość do składów wynosi ponad 100 km. Szpitale korpuśne z zasady rozwijane są w rejonie tyłów dywizji.

Pododdziały zaopatrywania i obsługi batalionów rozmieszczają się z zasady w dwóch rzutach: wysuniętym i tyłowym.

Przegrupowanie korpuśnych oddziałów przeprowadza się raz na 1-2 dni, dywizyjne i brygadowe oddziały i pododdziały przesuwają się 1-2 razy w ciągu dnia, a batalionowe 2-3 razy dziennie.

g/ Kierowanie zaopatrywaniem i obsługą wojsk

W Bundeswehrze na najwyższym szczeblu, generalnemu inspektorowi sił zbrojnych podlega oddział logistyki, który jest naczelnym organem regulującym i organizującym sprawy zaopatrywania i obsługi. Z oddziałem logistyki współdziała oddział techniki wojskowej, który zajmuje się sprawami rozwoju technicznego.

Kierowanie pracą baz materiałowych należy do obowiązków zarządu baz. W rodzajach sił zbrojnych występują sztaby logistyczne.

Na szczeblu korpusu, dywizji, brygady i batalionu, w sztabach ogólnych, występują pomocnicy szefa sztabu /G-4, S-4/ kierujący pracą odpowiednich komórek zaopatrywania i obsługi /oddziałów, wydziałów, sekcji/. Ponadto w dowództwach i sztabach występują szefowie służb, którzy są jedynie doradcami dowódców.

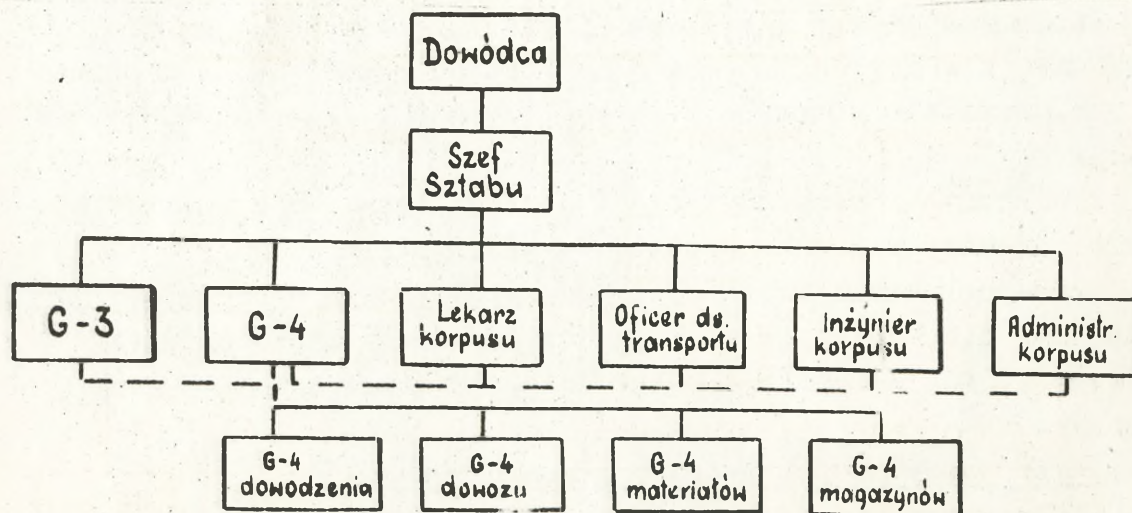
Realizacją zadań kierują dowódcy oddziałów i pododdziałów tyłowych podlegający dowódcy ogólnowojskowemu /dcy korpusu, dywizji, brygady, batalionu/ zgodnie z zarządzeniami sztabu.

Pomimo, że dywizja nie bierze udziału w zaopatrywaniu i obsłudze brygad, pomocnik szefa sztabu dywizji /G-4/ kieruje przebiegiem tych przedsięwzięć, zbierając meldunki i zapotrzebowania oraz proponując przydział dla brygad zaopatrzenia przydzielonego dywizji przez korpus.

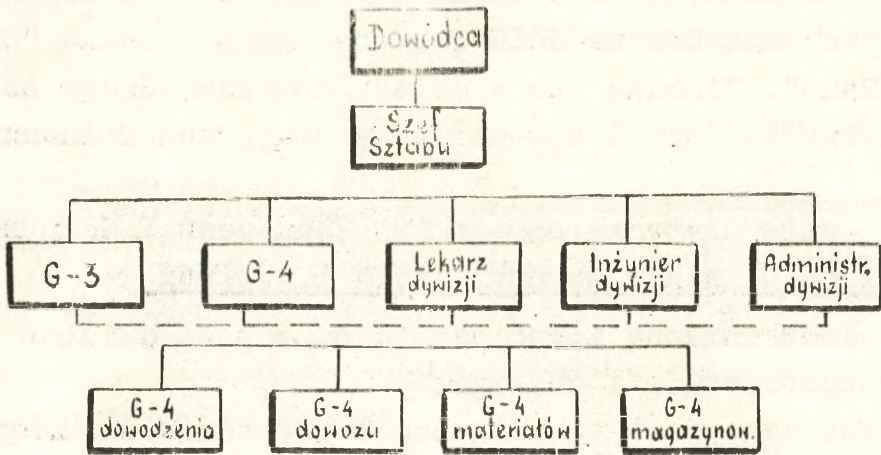
W kierowaniu zaopatrywaniem i obsługą szeroko stosuje się znormalizowane dokumenty.

Kierowanie zaopatrywaniem i obsługą wojsk odbywa się z tworzonych od szczebla korpusu do batalionu włącznie oddzielnych stanowisk dowodzenia rozwijanych w rejonie rozmieszczenia oddziałów i pododdziałów zaopatrywania i obsługi.

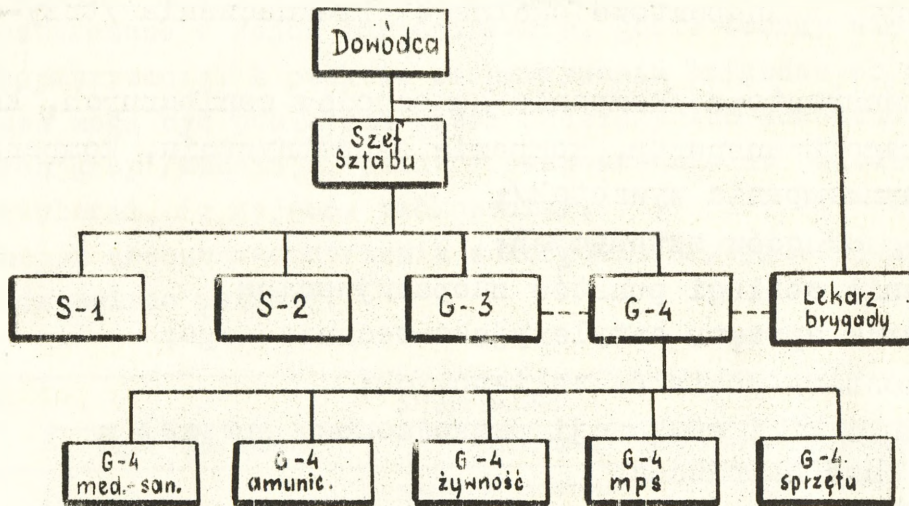
Schematy organów kierujących zaopatrywaniem wojsk na szczeblu KA, dywizji, brygady i batalionu przedstawiamy poniżej.

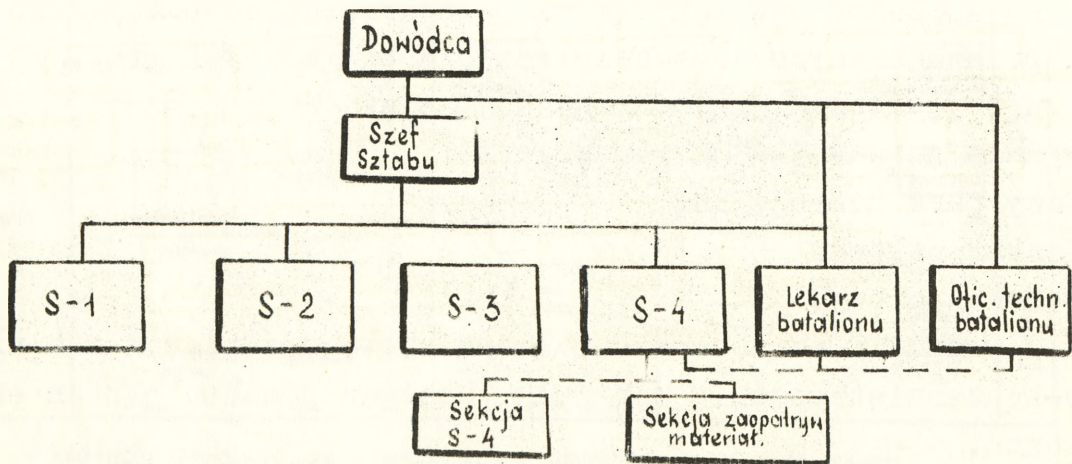
Schemat. Organizacja oddziału G-4 w korpusie.

Schemat. Organizacja wydziału G-4 w dywizji

Schemat. Organizacja sekcji G-4 w brygadzie

Schemat. Organa kierowania zaopatrzeniem batalionu

3. WIELKA BRYTANIA

Główne siły lądowe, przeznaczone do działań na kontynencie europejskim są podporządkowane NATO i występują pod nazwą "Brytyjskiej Armii Renu". Wchodzi ona w skład Północnej Grupy Armii, przy czym dowództwo tej armii spełnia rolę dowództwa Północnej Grupy Armii.

Podstawową siłą brytyjskiej Armii Renu jest 1 Korpus.

a/ Oddziały i pododdziały zaopatrywania i obsługi

Korpus posiada zmienną ilość oddziałów i pododdziałów przeznaczonych do zaopatrywania i obsługi.

Charakterystyczne jest tu połączenie pododdziałów zaopatrywania i transportu.

W korpusie występują następujące najważniejsze oddziały i pododdziały:

- dwie kolumny transportowe ogólnego przeznaczenia /trzy-cztery kompanie/;
- kolumna transportowa /kompania samochodów sanitarnych, kompania ciężkiego transportu, kompania zaopatrywania, kompania transportu, kompania wywrotek/;
- kompania samochodów sztabowych;
- dwie kompanie obsługi punktów zaopatrywania;
- korpuśny park sprzętu artyleryjsko-technicznego;
- kompania dostawy pocisków rakietowych;
- kompania zbiórki i ewakuacji uszkodzonego sprzętu ;
- wysunięta baza naprawcza;
- ośrodki ewakuacji rannych /jeden na trzy brygadowe grupy/;
- polowe zespoły chirurgiczne /jeden na trzy brygadowe grupy/;
- polowe zespoły transfuzji krwi /jeden na trzy brygadowe grupy/.

Na szczeblu dywizji nie ma pododdziałów zaopatrywania i obsługi przeznaczonych do zabezpieczenia brygadowych grup.

W brygadowych grupach znajdują się:

- kompania zaopatrywania transportu;
- polowy park uzbrojenia;
- warsztat polowy;
- ambulans polowy.

W kompanii sztabowej batalionu występuje pluton administracyjno-kwatermistrzowski, a w pułku czołgów ponadto pluton ewakuacji i remontu.

b/ Zapasy środków materiałowych

Zapasy materiałowe utrzymywane są w składach korpuśnych i korpuśnych ośrodkach zaopatrywania, w punktach zaopatrywania brygadowych grup oraz w oddziałach.

Zestawienie ilości zapasów materiałowych w dniach walki przedstawia poniższa tabela.

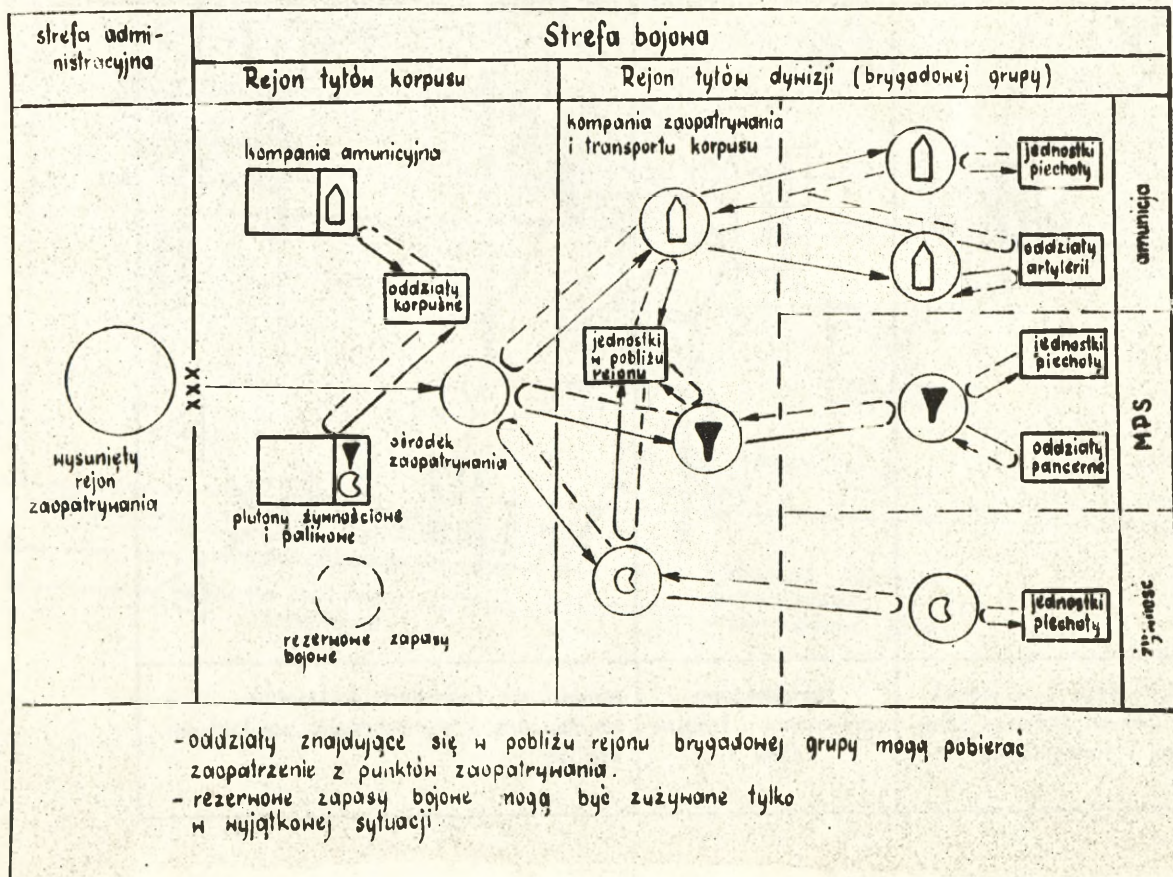
Szczebel	Składy polowe korpusu	Ośrodki zaopatryw. korpusu	Punkty zaopatrywania brygad. grup	Punkty zaopatryw. oddziałów	Razem
Ilość dni	4-7 dni	3 dni	2 dni	2 dni	11-14 dni

c/ Zaopatrywanie i dowóz

Ośrodki zaopatrywania zorganizowane są siłami korpusu na kierunku działania każdej brygadowej grupy. Niekiedy jeden ośrodek może obsługiwać kilka brygadowych grup.

Zaopatrzenie pobierane jest z ośrodków transportem brygadowych grup i dostarczane w rejon ich działania, gdzie tworzy się brygadowe punkty zaopatrywania. Z punktów zaopatrywania brygadowych grup środki materiałowe mogą być pobierane przez oddziały lub dowożone siłami brygadowych grup /amunicja, paliwo/ bezpośrednio do pododdziałów /na SO artylerii, do rejonów tankowania/.

Schemat dowozu zaopatrzenia w korpusie Brytyjskiej Armii Renu przedstawiono poniżej.

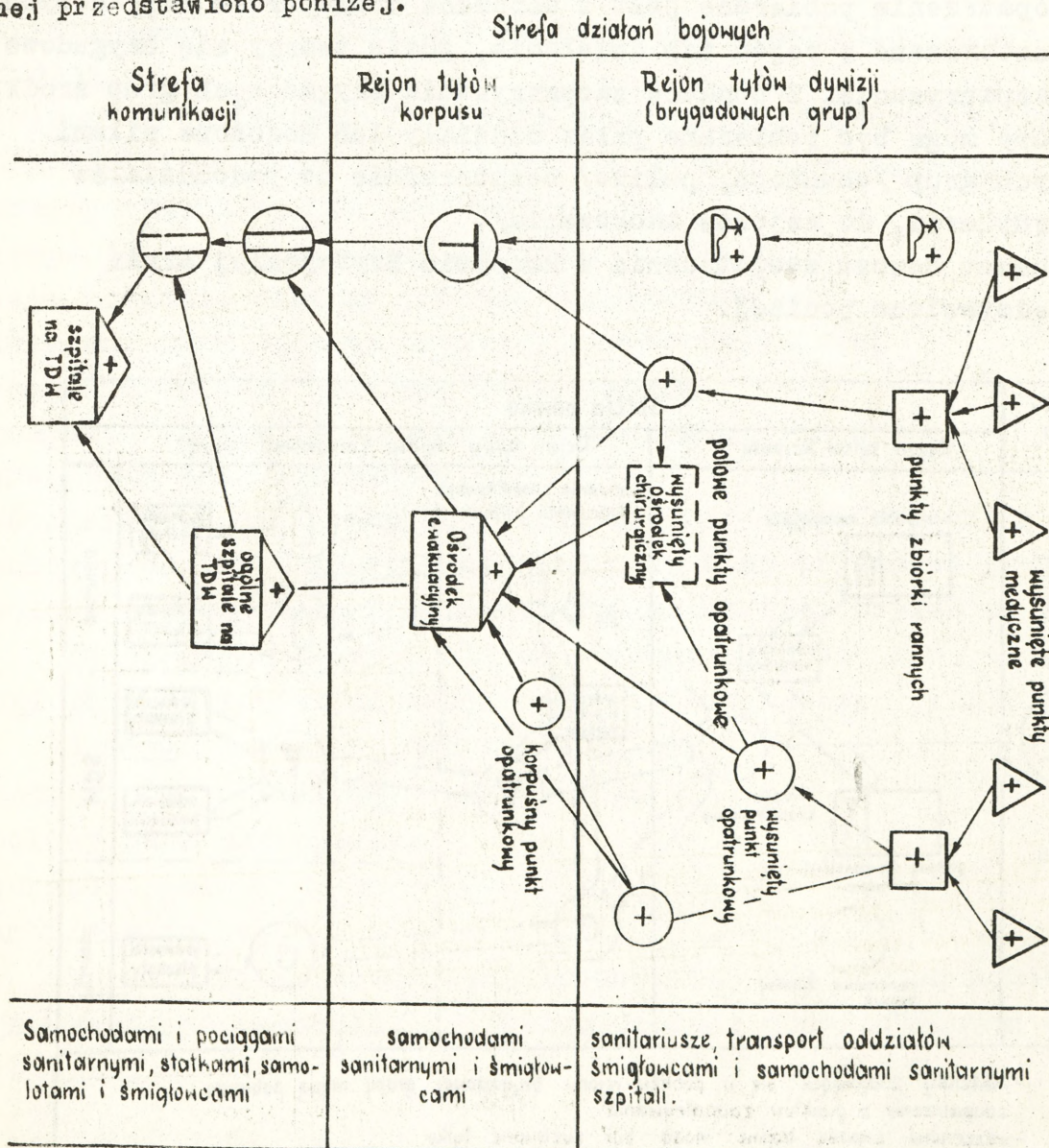
d/ Obsługa medyczna

Ewakuacja rannych z oddziałów korpusu prowadzona jest jego siłami do szpitali stacjonarnych, rozwiniętych w strefie komunikacji.

W rejonie tyłów korpusu rozwijane są ośrodki ewakuacji rannych oraz korpusne punkty opatrunkowe, które przyjmują rannych z wysuniętych ośrodków chirurgicznych i punktów opatrunkowych organizowanych w rejonie tyłów dywizji lub brygadowych grup przez wydzielone do tego celu siły korpusu.

Na szczeblach brygadowej rozwijane są od jednego do trzech punktów zbiórki rannych, gdzie udzielana im jest pierwsza pomoc lekarska. Przyjmują one rannych z wysuniętych punktów medycznych, organizowanych siłami batalionów, na których udzielana jest im pierwsza pomoc medyczna.

Schemat ewakuacji rannych i rozwinięcia punktów pomocy medycznej przedstawiono poniżej.

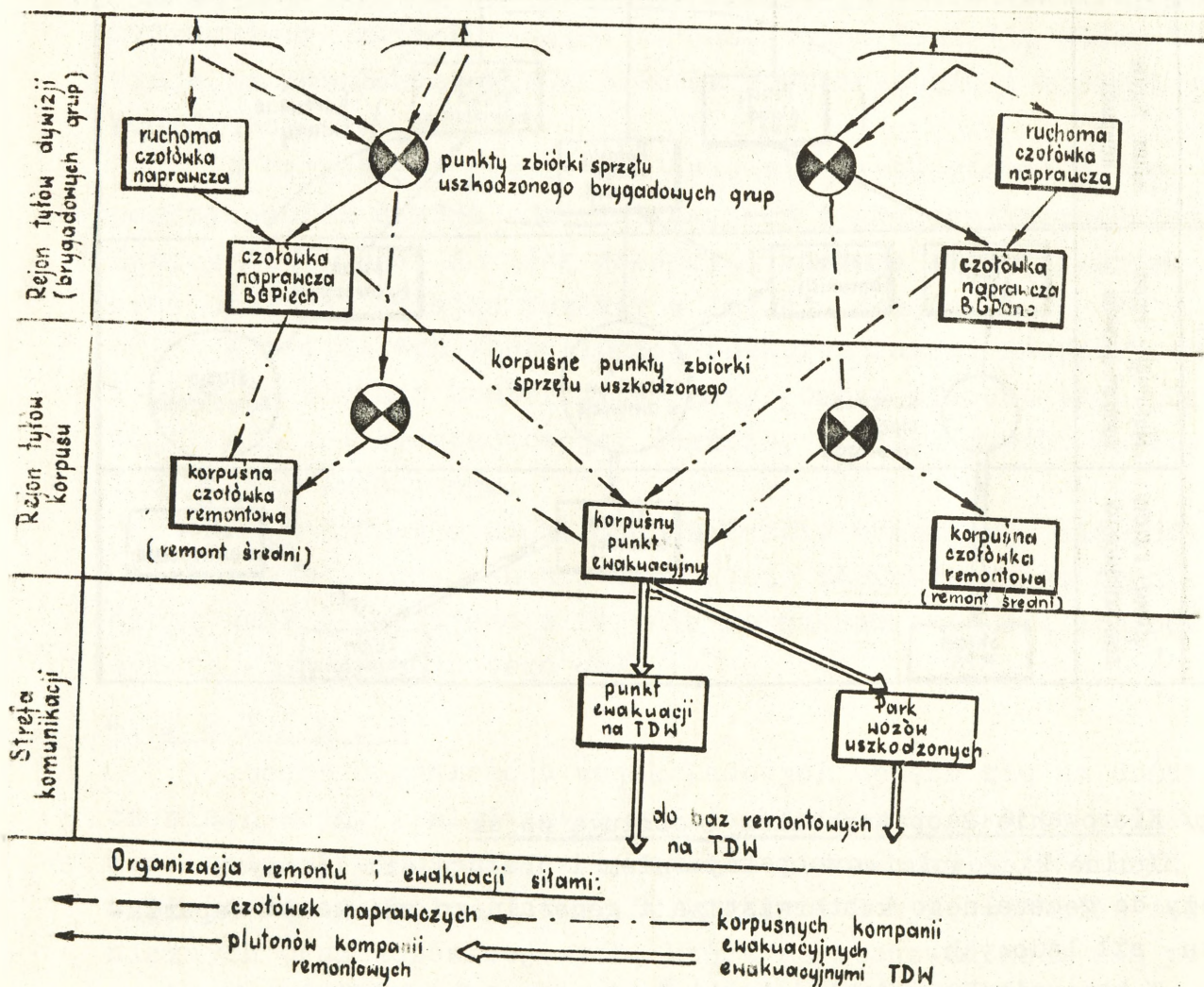

e/ Obsługa techniczna

Uszkodzony sprzęt, który nie może być naprawiony w warsztatach brygadowych grup, ewakuowany jest siłami korpusu do tworzonego na tym szczeblu punktu zbiórki i ewakuacji uszkodzonego sprzętu. Uszkodzenia średnie usuwają warsztaty na miejscu, natomiast sprzęt wymagający naprawy głównej przekazywany jest do korpusnego punktu ewakuacyjnego w celu ewakuacji do baz remontowych rozwiniętych w strefie komunikacji.

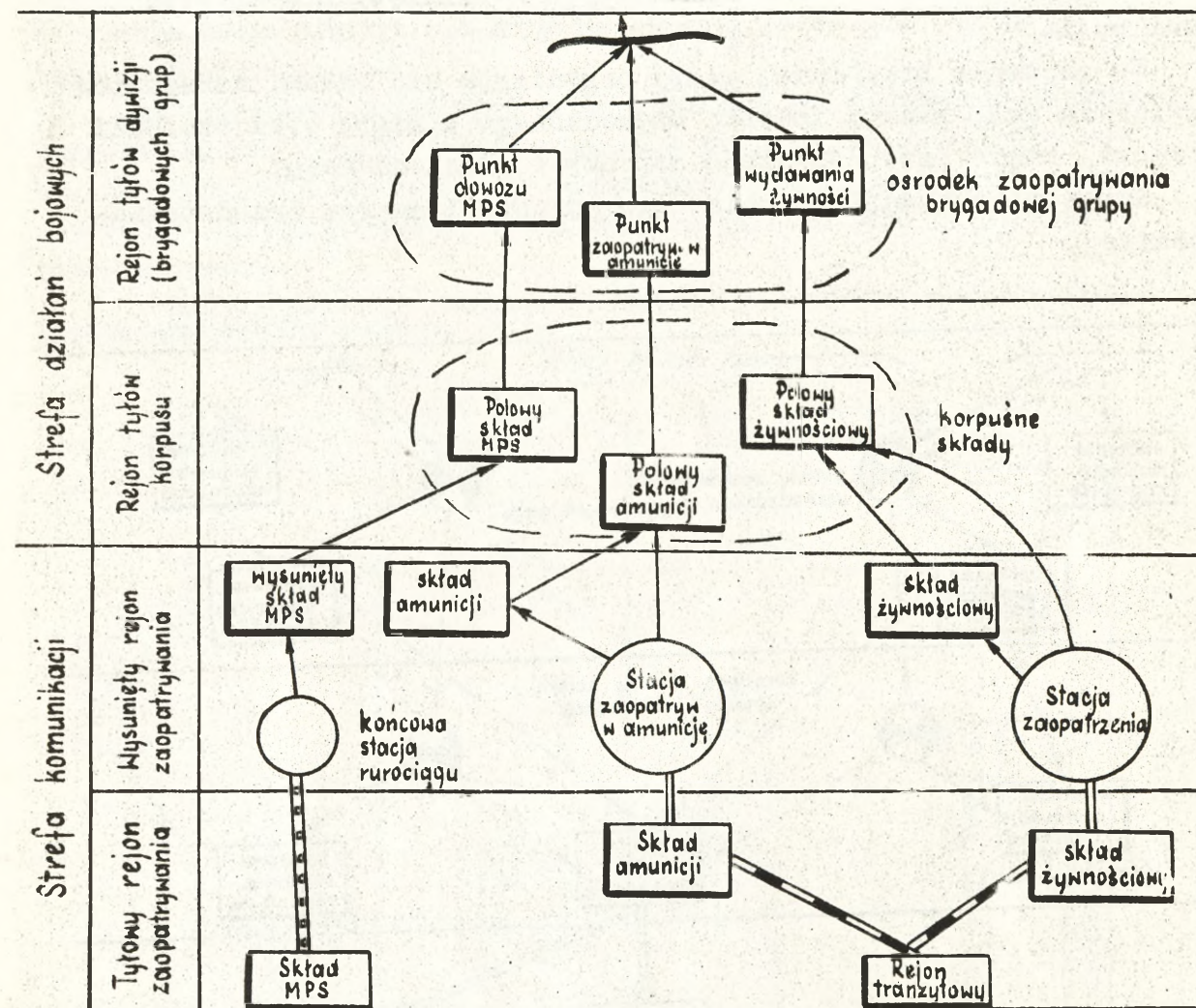
Na szczeblu brygadowej grupy organizuje się siłami warsztatów brygadowych grupy punkty zbiórki uszkodzonego sprzętu oraz czołówki naprawcze, które przeprowadzają naprawy w pododdziałach.

Schemat ewakuacji uszkodzonego sprzętu i napraw przedstawiono poniżej.

f/ Rozmieszczenie oddziałów, pododdziałów zaopatrywania

Schemat rozmieszczenia źródeł zaopatrywania przedstawiono poniżej.

g/ Kierowanie zaopatrywaniem i obsługą wojsk

Ogólne kierownictwo zaopatrywaniem i obsługą sił lądowych należy do generalnego kwatermistrza i generalnego adiutanta departamentu sił lądowych.

W korpusie Brytyjskiej Armii Renu sprawami zaopatrywania i obsługi kieruje kwatermistrz wchodzący w skład sztabu ogólnego. W sztabie tym występują oddziały administracyjny i kwatermistrzowski

jako komórki kierownicze. Ponadto w korpusie są szefowie służb: uzupełnień, artyleryjsko-technicznego zaopatrywania, zaopatrywania i transportu, medycznej, finansowej i naprawczej. Główną rolę w zaopatrywaniu i obsłudze wojsk odgrywa służba zaopatrywania i transportu, dysponująca transportem i środkami materiałowymi.

W sztabie dywizji występuje oddział administracyjno-kwaternistrzowski oraz sekcje - odpowiedniki służb występujących w korpusie. Komórki te spełniają rolę koordynatora zamierzeń w zakresie zaopatrywania i obsługi brygadowych grup i oddziałów wchodzących w skład dywizji. Kierowanie zaopatrywaniem i obsługą może być w dywizji scentralizowane i wówczas całość zagadnień rozpatrywana jest na tym szczeblu. W takim wypadku kwatermistrz może wyznaczyć dowódcę tyłów dywizji, który odpowiada za rozmieszczenie elementów zaopatrywania i obsługi oraz koordynację ich obrony.

W brygadowej grupie znajduje się kwatermistrz mający do pomocy szefów sekcji administracyjnej i kwatermistrzowskiej. Kwatermistrz jest doradcą dowódcy i kieruje zaopatrywaniem oraz obsługą, wydając rozkazy w imieniu dowódcy.

W oddziałach /batalionie, pułku/ sprawami zaopatrywania i obsługi kieruje kwatermistrz przy pomocy oficera transportowego, oficera żywnościowego, lekarza, oficera służby naprawczej i oficera finansowego.

Na każdym z wymienionych szczebli organizuje się oddzielne stanowisko dowodzenia i kierowania zaopatrywaniem oraz obsługą wojsk, rozwijane w rejonie rozmieszczenia sił i środków wykorzystywanych do tego celu.

4. F R A N C J A

Obecna organizacja wojsk lądowych opiera się na doświadczeniach wojny w Algierze i w Indochinach. Wojska te posiadają duże związki taktyczne, z wyjątkiem utworzonej w 1967 roku 4 DZ liczącej około 12 tys. żołnierzy i 3 tys. pojazdów mechanicznych oraz wozów bojowych, która ma stanowić wzór dla pozostałych związków taktycznych.

Zakłada się, że siły lądowe w przyszłej wojnie będą odgrywać o wiele mniejszą rolę aniżeli w ostatniej wojnie światowej, a decydujące znaczenie będzie miała broń raketowo-jądrowa. Z tego polądu wypływa mniejsze we Francji aniżeli

w innych armiach zachodnich zainteresowanie rozwojem sił lądowych w ostatnim dziesięcioleciu. Uważa się jednak, że wojska lądowe powinny być przygotowywane do działań zarówno w warunkach użycia broni konwencjonalnej jak i broni masowego rażenia.

a/ Jednostki, oddziały i pododdziały zaopatrywania oraz obsługi

Armia może otrzymać z odwodu Naczelnego Dowództwa następujące oddziały i pododdziały:

- sześć kompanii medycznych;
- sześć szpitali polowych i specjalistycznych;
- kompanię krwiodawstwa;
- kompanię dezynfekcyjną;
- laboratorium polowe;
- trzydzieści - czterdzieści kompanii remontu średniego;
- osiem - jedenaście kompanii remontu ciężkiego;
- pięć - sześć kompanii remontu sprzętu pancernego;
- dwie - trzy kompanie remontu lotnictwa;
- cztery - pięć kompanii segregacji;
- dziesięć - piętnaście kompanii wypieku chleba;
- dwadzieścia - dwadzieścia cztery kompanie zaopatrywania służb kwatermistrzowskich;
- pododdziały transportowe służb technicznych w ilości nieokreślonej/.

Korpus armijny posiada:

- dwa bataliony transportowe;
- kompanię zaopatrzenia /zaopatrywanie w żywność i umundurowanie/.

W dywizjach typu 1970 znajduje się batalion transportowy /240 samochodów 8 tonowych/ oraz bliżej nieokreślone pododdziały służb.

Brygady nowych dywizji nie posiadają pododdziałów przeznaczonych do zaopatrywania i obsługi, natomiast w pułkach zmechanizowanych, czołgów i artylerii są kompanie dowodzenia i obsługi.

b/ Zapasy środków materiałowych

- dywizje i brygady posiadają zaopatrzenie na 4-5 dni walki.

Pozostałych danych brak.

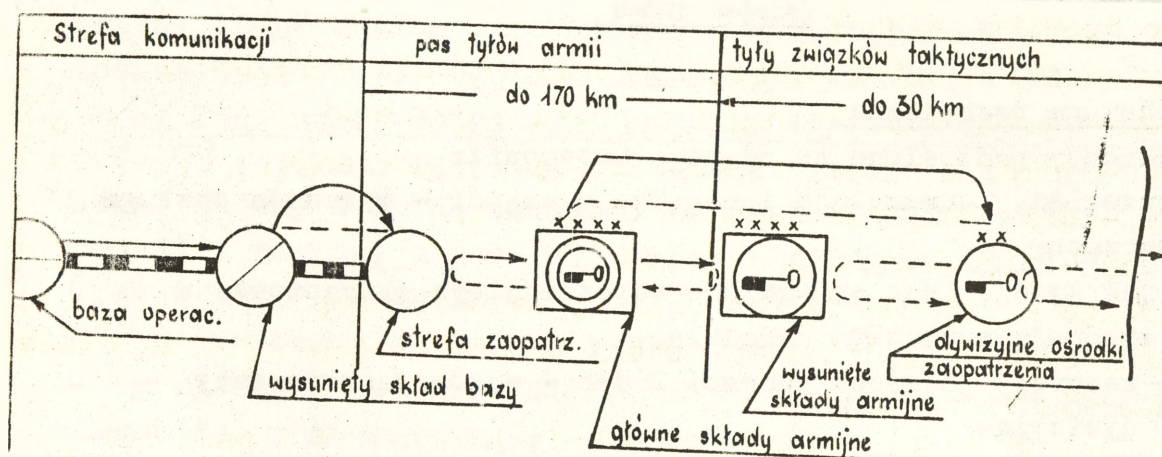
c/ Zaopatrywanie i dowóz

Armia otrzymuje środki materiałowe z baz tranzytowych oraz składów centralnych i rozwija składy armijne. W wypadku wydłużenia linii komunikacyjnych armia organizuje wysunięte

składy armijne w rejonie tyłów dywizji, skąd dywizje pobierają własnym transportem zaopatrzenie i dostarczają do oddziałów oraz pododdziałów. Niekiedy dywizje mogą pobierać zaopatrzenie własnym transportem z głównego składu armijnego, a armia może dostarczać zaopatrzenie do dywizyjnych ośrodków zaopatrywania organizowanych w rejonie tyłów brygad.

Korpuśne siły i środki są przeznaczone do wzmocnienia dywizji. Zakłada się przy tym wymianę transportu między pododdziałami dywizyjnymi i korpuśnymi.

Schemat zaopatrywania i dowozu przedstawiono poniżej.

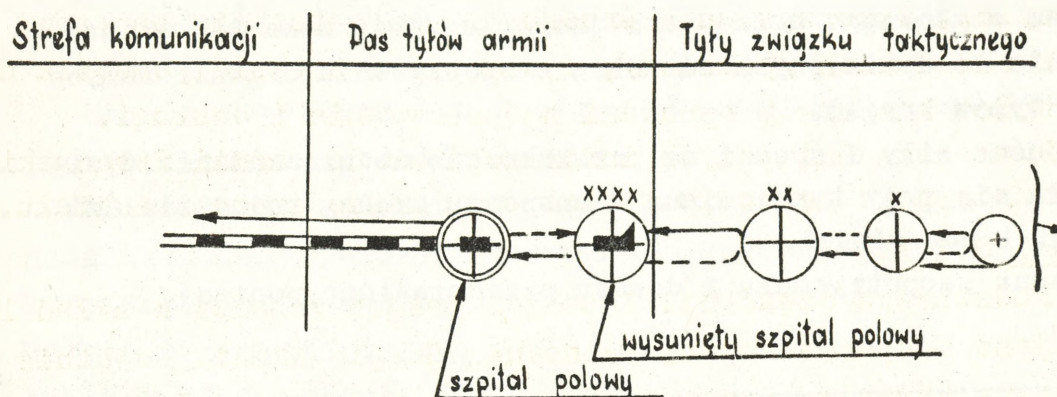
d/ Obsługa medyczna

W strefie tyłów armii rozwijane są szpitale ewakuacyjne, które przyjmują rannych ze szpitali polowych rozwijanych w strefie tyłów dywizji. Ze szpitali ewakuacyjnych do szpitali specjalistycznych ewakuuje się rannych najczęściej transportem kolejowym.

W dywizjach organizowane są punkty medyczne przyjmujące rannych z oddziałów. Stąd po udzieleniu rannym pomocy lekarskiej ewakuuje ich armia do szpitali polowych.

W oddziałach udziela się rannym na punktach medycznych pierwszej pomocy i ewakuuje własnymi siłami do dywizyjnych punktów medycznych.

Schemat rozwinięcia urządzeń medycznych i ewakuacji rannych przedstawiono poniżej.

e/ Obsługa techniczna

Remonty podzielono tu na pięć kategorii:

- I - przegląd, konserwacja i regulacja części - wykonuje obsługa sprzętu;
- II - jak wyżej, lecz wymagające odpowiedniego przygotowania wykonują warsztaty oddziałów;
- III - remonty o czasochłonności 2 dob - wykonują warsztaty dywizyjne;
- IV - remonty o czasochłonności kilku dni - wykonują kompanie remontu średniego armii;
- V - remonty kapitalne - wykonują kompanie remontu ciężkiego.

O innych zagadnieniach brak danych.

f/ Rozmieszczenie oddziałów, pododdziałów zaopatrzenia i obsługi

- jak schemat zaopatrywania i dowozu oraz obsługi medycznej.

g/ Kierowanie zaopatrywaniem i obsługą

W sztabie sił lądowych jest wydział tyłów składający się z sekcji: planowania, transportu, zaopatrywania, finansowej, kwaterunkowej oraz nomenklatur i standaryzacji.

W armii występuje kwatermistrz, któremu podlegają służby: zaopatrzenia materiałowego i technicznego, mps, finansowa, intendenty, medyczna oraz poczta polowa i pododdziały obsługi.

W sztabie armii jest wydział tyłów i wydział transportowy.

Na szczeblu korpusu występują służby tyłów: sanitarna, kwatermistrzowska, zaopatrywania i finansowa, które podlegają

bezpośrednio dowódcy.

W dywizji i brygadzie kierowanie zaopatrywaniem i obsługą należy do obowiązków oddziału IV. Szefowie służb dywizyjnych są doradcami dowódców i przedstawiają im wnioski co do organizacji tyłów, wykorzystania środków i przygotowania zapasów.

W oddziałach /pułkach/, występuje w sztabie pomocnik do spraw tyłów kierujący sprawami zaopatrywania i obsługi.

Brak dokładniejszych informacji co do armii francuskiej jest przyczyną zawężonego opracowania niniejszego rozdziału.

5. B E L G I A

Podstawowa część sił lądowych Belgii wchodzi w skład 1 KA, który jest podporządkowany Północnej Grupie Armii. Ostatnie zmiany strukturalne wprowadzono w tych wojskach w 1964 r., dostosowując je do ogólnie przyjętych założeń w NATO.

a/ Jednostki, oddziały i pododdziały zaopatrywania i obsługi

W wojskach lądowych występuje baza tyłowa posiadająca sztab główny i sztab techniczny, organa dystrybucji, organa produkcji i napraw, organa szpitalne i medyczne, organa ewakuacji oraz składy i magazyny.

Na szczeblu korpusu występują:

- zgrupowanie medyczno-sanitarne /dwa szpitale ewakuacyjne, szpital chirurgiczny/;
- zgrupowanie technicznego zaopatrzenia i remontu /trzy bataliony technicznego zaopatrywania i remontu/;
- zgrupowanie kwatermistrzowsko-transportowe /dwa bataliony kwatermistrzowskie, dwa bataliony transportowe/.

W dywizji jest:

- batalion kwatermistrzowski;
- batalion technicznego zaopatrzenia i remontu;
- batalion medyczno-sanitarny.

Na szczeblu brygady występuje:

- kompania kwatermistrzowska;
- kompania technicznego zaopatrzenia i remontu;
- kompania medyczno-sanitarna.

b/ Zapasy środków materiałowych - brak danych.

c/ Zaopatrywanie i dowóz

Zróżkami zaopatrywania w wojskach lądowych Belgii są:

- baza tyłowa ;
- składy korpusu;
- punkty zaopatrywania dywizji;

- punkty zaopatrywania brygad.

Dowóz zaopatrzenia odbywa się z bazy do składów korpusu oraz ze składu korpusu do punktów zaopatrywania dywizji transportem szczebla nadrzędnego, natomiast brygady pobierają zaopatrzenie ze składów korpuśnych. Oddziały dywizyjne oraz brygadowe pobierają zaopatrzenie własnym transportem lub otrzymują środki materiałowe dostarczane przez organa zaopatrywania.

d/ Obsługa medyczna

Ranni z korpuśnych szpitali i dywizyjnych punktów medycznych są ewakuowani do ośrodków rekonwalescentów przy bazie tyłowej lub do szpitali stacjonarnych.

W dywizyjnych punktach medycznych rannym ewakuowanym z brygad ich siłami, udziela się pomocy chirurgicznej w lżejszych przypadkach. Do brygadowych punktów medycznych bataliony ewakuują rannych własnymi siłami. W brygadowym punkcie medycznym ranni otrzymują pierwszą pomoc lekarską, a w batalionach pierwszą pomoc sanitarną.

e/ Obsługa techniczna

Obsługa techniczna w armii belgijskiej dzieli się na pięć stopni:

Do prac I stopnia zalicza się: konserwację, regulację i naprawy wykonywane przez obsługę.

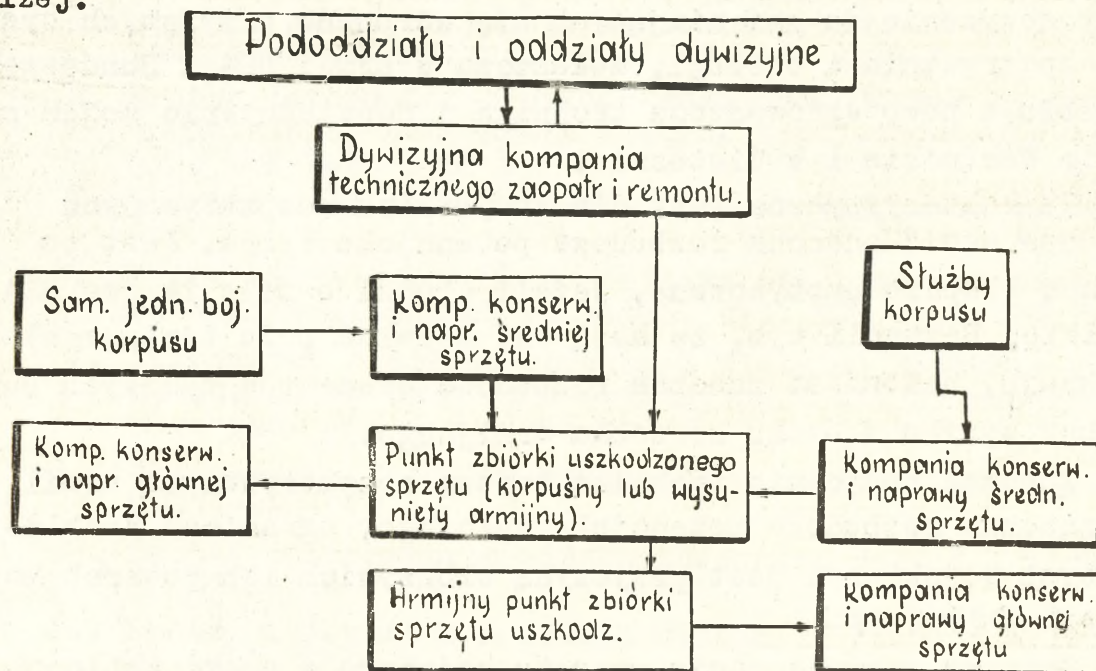
Prace II stopnia obejmują okresową konserwację, wymianę uszkodzonych części itp. wykonywane przez personel techniczny oddziałów.

Prace III stopnia wykonują pododdziały zabezpieczenia technicznego dywizji. Do nich należy: dostawa części zamiennych, kontrola stanu technicznego sprzętu, naprawa i ewakuacja uszkodzonego sprzętu oraz zbiórka sprzętu z pola walki.

Prace IV stopnia wykonują oddziały zabezpieczenia technicznego korpusu w zakresie remontu średniego.

Prace V stopnia wykonywane są przez bazę tyłową i obejmują przede wszystkim naprawy kapitalne sprzętu ewakuowanego do bazy.

Schemat obsługi technicznej w armii belgijskiej przedstawiono poniżej.

- f/ Rozmieszczenie oddziałów, pododdziałów zaopatrywania i obsługi - jak schematy zaopatrywania i obsługi.
g/ Kierowanie zaopatrywaniem i obsługą - brak danych.

III. ZAKOŃCZENIE

Opracowanie niniejsze obejmuje podstawowe zagadnienia dotyczące zaopatrywania i obsługi zasadniczych armii lądowych państw zachodnich.

Przedstawione rozwiązania, zwłaszcza na szczeblach TDW - armii są w większości założeniami, które mają być wprowadzone w życie podczas wojny. Założenia te oparte są o odpowiednie zasoby materiałowe i sprzęt znajdujący się w bazach zaopatrywania i obsługi rozwiniętych na rozpatrywanym TDW. Pełne ich uruchomienie będzie jednak wymagało zmobilizowania znacznych rezerw w poszczególnych państwach.

W rozpatrywanych armiach widoczne jest zróżnicowanie przyjętych systemów zaopatrywania i obsługi, co świadczy o samodzielnym rozwiązaniu tych zagadnień przez te armie, stosownie do ich miejsca, potrzeb i zadań realizowanych w ramach paktu NATO. Zróżnicowanie, o którym mowa, dotyczy przede wszystkim: ilości szczebli zaopatrywania, struktury organizacyjnej oddziałów

i pododdziałów, systemu dowozu oraz kierowania zaopatrywaniem i obsługą.

Należy zwrócić uwagę na systematyczne unowocześnianie i dostosowywanie do zmieniających się warunków przyjętych systemów zaopatrywania i obsługi, zwłaszcza w armii USA i Bundeswehry w oparciu o nowo wprowadzoną technikę i doświadczenie wojen na Bliskim Wschodzie i w Wietnamie.

Charakterystyczne jest dla wszystkich rozpatrywanych przez nas armii znaczna rozbudowa potencjału tyłów. Jest to w pewnym stopniu umotywowane, jeżeli chodzi o siły lądowe USA i Wielkiej Brytanii tym, że mają one działać poza terenem własnego kraju, natomiast znaczna rozbudowa elementów tyłowych Bundeswehry wynika z braku szczebla armijnego.

Znaczne nasycenie techniką bojową rozpatrywanych armii oraz znaczna rozbudowa potencjału tyłowego, ogranicza ruchliwość tych wojsk oraz jest przyczyną olbrzymich ich potrzeb materiałowych i obsługowych.

Znaczne zróżnicowanie sprzętu bojowego w poszczególnych armiach może utrudnić ich zaopatrywanie i obsługę w czasie wojny, a zwłaszcza utrudnić możliwości manewru zaopatrzeniem między poszczególnymi armiami.

Zapoznanie się z problematyką przedstawioną w niniejszym opracowaniu pozwoli na pełniejsze określenie możliwości bojowych ewentualnych przeciwników.

OPRACOWAŁ
ZESPÓŁ OFICERÓW KATEDRY
TAKTYKI TYŁOW ASG

Odbito w 100 egz.

Egz. nr 1-100 Bibl. Tajna
WYK. Mucha - ppłk

Druk. ZU

Nr ks. 02283/02546/WW

Kor. H.W.

IV. ZESTAWIENIE LITERATURY

1. Informator o siłach zbrojnych NRF. Wyd. MON W-wa 1964 r.
2. Zaopatrywanie w Bundeswehrze. Wyd. MON W-wa 1965 r.
3. Krótki informator o podstawowym uzbrojeniu i sprzęcie bojowym głównych państw kapitalistycznych cz. I- dane taktyczno-techniczne, wyd. MON W-wa 1964 r.
4. Krótki informator o siłach zbrojnych Stanów Zjednoczonych organizacja, uzbrojenie i normy taktyczno-techniczne, wyd. MON W-wa 1965 r.
5. Vademecum oficera /wydanie tymczasowe/, wyd. ASG W-wa 1967 r.
6. Służba tyłów w korpusie armijnym sił lądowych Wielkiej Brytanii w warunkach polowych, wyd. MON W-wa 1964 r.
7. Informator o siłach zbrojnych Wielkiej Brytanii, organizacja, normy taktyczno-operacyjne i zasady zaopatrywania, wyd. MON W-wa 1966 r.
8. Vademecum operacyjno-taktyczne o armiach obcych, wyd. MON W-wa 1962 r.
9. Krótki informator o siłach zbrojnych Belgii, 1964 r. nr bibl. 010709.
10. Krótki informator o siłach zbrojnych Francji - 1964 r. nr bibl. 010474.
11. Charakterystyka społeczno-polityczna i wojskowa Belgii. - GZP WP - 1968 r. nr bibl. 012926.
12. Informator - wyd. GZP W-wa 1967 r. nr bibl. pf 12282.
13. Biuletyn informacyjny - ASG 1968 r. nr bibl. 02.
14. Biuletyn informacyjny - ASG - 1967 r. nr bibl. 04.
15. Znaki taktyczne i podstawowe skróty wojskowe sił zbrojnych NATO /dodatek do WPZ z 1961 r./.
16. WPZ 6/62 r. kpt. H. Gebauer. System zaopatrywania sił lądowych Bundeswehry.
17. WPZ 1/64 r. ppłk J.A. Hoefling, Logistyka na szczeblu grupy armii.
18. WPZ 1/64 r. Organizacja oraz środki obsługi technicznej i remontu występujące w siłach lądowych Stanów Zjednoczonych.
19. WPZ 2/64 r. mjr Chadał. Rozważania nad zadaniami służby tyłów w wojsku nuklearnej.
20. WPZ 3/64 r. Pododdziały i oddziały amerykańskiej dywizji typu brygadowego cz. I.
21. WPZ 4/64 r. jak wyżej cz. II.
22. WPZ 1/65 r. ppłk Cz.Z. Niektóre problemy zaopatrywania w siłach lądowych NRF.
23. WPZ 2/65 r. mjr W.L. Organizacja Ministerstwa Obrony i kompetencje najwyższych organów wojskowych NRF.
24. WPZ 2/65 r. kpt. S. Schönherr. System zaopatrywania i wymiany - najważniejszy problem logistyki NRF.

25. WPZ 3/65 r. mjr P. Hoffet. Zaopatrywanie związków zmechanizowanych.
26. WPZ 6/65 r. gen.por. H. Kissel Współczesna piechota zachodnio-niemiecka.
27. WPZ 6/65 r. gen.mjr K.G. Wickham COSTAR -- zabezpieczenie logistyczne sił lądowych.
28. WPZ 2/66 r. mjr H. Flamann. Dowodzenie batalionem zmechanizowanym i pancernym Bundeswehry.
29. WPZ 2/66 r. D.R. Batalion zmechanizowany brygady zmechanizowanej i pancernej Bundeswehry.
30. WPZ 2/66 r. Zabezpieczenie w paliwo sił zbrojnych NATO.
31. WPZ 2/66 r. ppłk R. Wagner. Gospodarka materiałowa w amerykańskich siłach zbrojnych.
32. WPZ 3/66 r. mjr G.W. Wamers. Rozważania o organizacji rejonu tyłów BZ i BPanc Bundeswehry w walce.
33. WPZ 5/66 r. Organizacja zaopatrywania w paliwo sił zbrojnych USA na TDW.
34. WPZ 1/67 r. H.C. Weiler Mayen. Nowoczesna polowa służba medyczo-sanitarna.
35. WPZ 2/67 r. ppłk ^{mjr} Kellerbauer. Służba zdrowia Bundeswehry.
36. WPZ 2/67 r. ppłk H.R. mjr J.B. Sprzęt artylerii występujący w siłach zbrojnych NATO.
37. WPZ 3/67 r. ppłk T.G. Woods. Rozważania na temat organizacji i zadań jednostek ochrony rejonu tyłów dywizji typu brygadowego.
38. WPZ 4/67 r. mjr W.L. Przygotowanie zapasów żywności w Bundeswehrze na wypadek wojny.
39. WPZ 6/67 r. ppłk J.A. Hoeffing. Eliminacja wielkich składów drogą do ogólnej ruchliwości.
40. WPZ 2/68 r. płk W.S. Schlotzbauer. Wzrost administracyjne sił lądowych na TDW.
41. WPZ 4/68 r. ppłk S.K. Problemy logistyki w Bundeswehrze.
42. WPZ 5/68 r. mjr Z.D. Organizacja dywizji pancernej Bundeswehry.
43. WPZ 5/68 r. ppłk T.J. Zasady żywienia żołnierzy Bundeswehry.
44. WPZ 5/68 r. Organizacja nowo sformowanej dywizji francuskiej.
45. WPZ 1/69 r. Brygada zmechanizowana Bundeswehry w podstawowych rodzajach działań.
46. WPZ 2/69 r. Zmechanizować zaopatrywanie.
47. WPZ 3/69 r. por. C.R. Służba medyczo-sanitarna obrony cywilnej Niemieckiej Republiki Federalnej.

V. ZESTAWIENIE ZAŁĄCZNIKÓW

1. Zestawienie ciężarów jednostek kalkulacyjnych KA Bundeswehry.
2. Zestawienie ciężaru jednostek kalkulacyjnych DZ USA.
3. Zestawienie porównawcze potrzeb paliwa na przebycie 100 km.
4. Zestawienie porównawcze możliwości ewakuacyjnych.
5. Zestawienie porównawcze ilości utrzymywanych zapasów.
6. Rozkaz regulujący pracę tyłów brygady Bundeswehry.
7. Rozkaz kwatermistrzowski dywizji USA.
8. Znaki taktyczno-tyłowe stosowane w siłach zbrojnych NATO.

Załącznik nr 1

Zestawienie ciężarów jednostek kalkulacyjnych amunicji, mps i żywności KA NRF w tonach /maliczenia dla celów szkoleniowych/

	Brzgała zmech Ogółem w tym bpz	Brzgała panc. W tym bez	Ba- talion rozp.	Mieszka artyl.	Dywi- zjon art. plot.	Pozo- stałe w DZ	Razem w DZ	Jednostki korpusne
1. Amunicja razem	275,0	29,2	295,2	101,4	25,5	28,8	965,6	280
- strzelecka	57,0	10,5	34,0	4,2	3,5	26,0	201,6	50
- art. i moźdz.	87,0	18,7	48,2	-	4,0	2,8	287,0	130
- plot	7,0	-	10,0	-	20,0	-	44,0	-
- czołgowa	106,0	-	203,0	97,2	18,0	-	433,0	-
2. LRS razem	85,8	11,6	110,5	41,3	10,3	48,5	353,8	78
- benzyna samoch.	17,5	1,8	14,1	1,8	0,7	19,6	79,8	20
- olej napędowy	68,3	9,8	96,4	9,5	9,6	8,9	254,0	38
- benzyna lotnicza	-	-	-	-	-	20,0	20,0	20
3. Żywność	17,5	2,8	13,0	1,9	1,3	1,9	69,0	24

Załącznik nr 2

Zestawienie ciężarów jednostek kalkulacyjno-operacyjnych amunicji, mps i żywności /DZ USA/
/naliczenia dokonano tylko dla celów szkoleniowych ASG/

	Batalion piech. zmot. x 7	Batalion czołgów x 3	Batalion rozpozn.	Artyleria dywiz. Pozostałe pododdz. oddz.	Razem	Uwagi
1. Amunicja wozem:	18,9	105,7	57,3	112,4	649,1	
- strzelecka	7,7	6,2	5,6	6,0	92,3	
- art. moźdz.	7,8	3,9	6,7	106,4	184,4	
- czołgowa	3,4	95,7	45,0	-	372,4	
2. MPS razem:	11,7	50,2	52,6	15,0	396,7	na 100 km przebieg
- benzyna samochodowa	3,0	3,0	3,6	15,0	69,6	- " -
- olej napędowy	8,7	47,2	27,4	-	245,5	- " -
- benzyna lotnicza	-	-	21,6	-	81,6	- " -
3. Żywność	3,4	2,3	3,2	9,6	58,0	

Zestawienie porównawcze potrzeb paliwa na przebycie 100 km

Rodzaj pojazdów mechanicznych i wozów bojowych	Szczebel dywizji		Szczebel pułku brygady		Szczebel batalionu				
	Ilość /szt./	Zużycie na 100 km /l./	Potrzeby na 100 km /l./	Ilość /szt./	Zużycie na 100 km /l./	Ilość /szt./	Zużycie na 100 km /l./		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
WRF									
- czołgi	241	475	114.475	59	475	28.025	3	475	1.425
- transportery opanc.	708	120	84.960	233	120	27.960	76	120	9.120
- samochody	2.219	30	96.570	705	30	21.150	73	30	2.190
- śmigłowce	27	150	4.050	-	-	-	-	-	-
- samoch. dział. 90 mm	86	120	10.320	38	120	4.560	10	120	1.200
Razem:			510.375			81.695			13.935
USA									
- czołgi	205	475	97.375	67	475	31.825	2	475	950
- transportery opanc.	711	250	177.750	318	250	79.500	71	250	17.750
- samochody	2.928	30	87.840	521	30	15.600	95	30	2.850
- śmigłowce i g-ty	101	150	15.150	6	150	900	-	-	-
Razem:			378.115			127.825			21.550

149 -

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
<u>W. Bryt.</u>										
- czołgi	270	550	148.500	54	550	29.700				
- transportery opnac.	156	55	8.580	27	55	1.485				
- rozp. sam. panc.	127	50	6.350	29	50	1.450				
- samochody	2.950	30	88.500	800	30	24.000	79	30		370
- śmigłowce /s-ty/	40	150	6.000	14	150	2.100	2	150		300
- spychacze	15	550	8.250	3	550	1.650				
- hb. samob.	54	475	25.750	18	475	8.550				
Razem:			291.930			68.935				
<u>Belgia</u>										
- czołgi	265	475	125.875	64	475	30.400				
- transportery opnac.	522	120	62.640	169	120	20.280	60	120		7.200
- śmigłowce /s-ty/	24	150	3.600							
- samochody	3.200	30	96.000	805	30	24.150	91	30		2.730
- motocykle	250	7	1.750	51	7	357				
Razem:			289.865			75.187				

Załącznik nr 4

Zestawienie porównawcze możliwości ewakuacyjnych pododdziałów, oddziałów medycznych rozpatrywanych armii na poszczególnych szczeblach dowodzenia

Szczebel	Dywizja				Brygada-pułk				Batalion			
	Bundeswehry	U S A	W. Bryt.	Belgia	Bundeswehry	U S A	W. Bryt.	Belgia	Bundeswehry	U S A	W. Bryt.	Belgia
Jednorazowe możliwości ewakuacyjne transportu sanitarnego	296	180	-	150	126	-	100	100	23	30	30	40

Załącznik nr 5

Zestawienie porównawcze ilości utrzymywanych zapasów materiałowych na poszczególnych szczeblach zaopatrywania /w tonach/

Lp	Szczebel	Bundeswehra			U S A			W. Brytania			Belgia						
		amunicja	mps	zysność	razem	amunicja	mps	zysność	razem	amunicja	mps	zysność	razem				
1.	Dywizja	60	30	26	116	400	200	25	625	-	-	-	200	175	25	400	
2.	Pułk-brygada	160	80	36	276	-	-	-	-	160	80	40	280	150	130	20	300
3.	Batalion	40	23	14	77	25	10	5	40	45	25	15	85	-	-	-	-

Rozkaz regulujący pracę tyłów brygady

10 brygada pancerna

Mp. OSTERSEON
020340 listopad

Nr 1 dla rozpoznania i zajęcia rejonu obrony "PANTERA"

1. Dane ogólne.

a/ Sytuacja w dziedzinie zaopatrywania.

Wstępne przegrupowanie i urządzenie korpuśnych punktów zaopatrywania będzie zakończone do 020600 listopada.

Dowóz przebiega normalnie, obecnie żadnych kontyngentów nie wyznacza się.

b/ Kierowanie zaopatrywaniem.

/1/ Brygadowy punkt zaopatrywania przegrupowuje się i nie przewozi żadnych dostaw. Nowy brygadowy punkt zaopatrywania w rejonie: SCHATTENHOFEN - ALTENBURG - BUSCH, czynny od 030600 listopada.

/2/ Współdziałające kpzmot, ksap i bateria plot zaopatrują się w dalszym ciągu samodzielnie.

/3/ Tylna granica strefy bojowej - patrz plan "A".

/4/ Rejony tyłów:

- batalion piechoty zmotoryzowanej /na samochodach/
- rejon: MOOSACH /wył/ - REIT - NAUMCHANN - FALKENBERG;

- batalion piechoty zmechanizowanej - rejon: KIRCHSEON - OSTERSEON - POTTING - FURMOSEN /wył/;

- .....

- batalion zaopatrywania - rejon: BUSCH - SCHARTLHOT - ALTENBURG.

c/ Kierowanie ruchem.

Drogi dowozu brygady: GYMNASION - BUSCH - SCHARTLHOT.

Do 100 batalionu piechoty zmotoryzowanej .... itd.

Droga: FURMOSEN - TAGLACHING - WAFING może być używana tylko przez pojazdy sanitarne. Dla pozostałych pojazdów jest zakazana - patrz plan "B". Regulację ruchu organizuje dywizja swoimi siłami.

2. Zaopatrywanie materiałowe.

a/ Dowóz

Środki konsumpcyjne masowego zużycia:

Amunicja i materiały pędne od 030600 listopada według poprzednich zapotrzebowań, w nowo rozwinionym brygadowym

wym punkcie amunicyjnym i materiałów pędnych w lesie 30 m. pld m. BUSCH. Bataliony do pobrania amunicji zostaną wezwane.

Żywność w brygadowym punkcie żywnościowym od 030700 listopada w SCHATTENHOFEN. Pierwsze pobranie żywności - noc 04/05 listopada, równocześnie z wydawaniem towarów kantynowych.

Dywizyjny punkt sprzętu inżynieryjno-saperskiego czynny od 030400 listopada - ptn. skraj WOLFERSBERG. Dodatkowe narzędzia i materiały budowlane do prac inżynieryjnych można pobierać.

Srodki trwałe:

Uzupełnienie w wozy i czołgi nie wcześniej niż 07 listopada.

Drużyna dowozu i remontu z kompanii remontu lekkiego w ALTENBURG. Amunicja w bateriach może być uzupełniania od 041400 listopada.

b/ Utrzymanie i konserwacja materiałów.

Ogólne:

Punkt zbiórki materiałów uszkodzonych: GRAFING - BANNHOF, czynny od 040700 listopada.

3 kompania 106 batalionu zaopatrywania /kompania remontu lekkiego/ rozwinięta i gotowa do pracy od 031200 w m. ALTENBURG.

3. Służba medyczno-sanitarna.

a/ Gotowość punktów opatrunkowych.

- brygadowy punkt opatrunkowy w SCHARTLHON, czynny od 021900 listopada. Lądowisko dla śmigłowców przygotowane;

- dywizyjny punkt opatrunkowy /2 komp.z 2 batalionu medyczno-sanitarnego/ w HOHENKIRCHEN, czynny od 032200 listopada;

- szpital chirurgiczny - w szpitalu PERLACH, gotowy do pracy od 011800 listopada.

b/ Ewakuacja rannych:

- park samochodów sanitarnych I /4 sanitarki/ od 022000 listopada. w BAUMBERG /południowe wyjście z miejscowości/;

- park samochodów sanitarnych II /3 sanitarki/ skrzyżowanie dróg w KATZENREUTH od 021830 listopada /rozwinięty przy ruchomej grupie medycznej/;
- 103 batalion piechoty zmechanizowanej & 104 batalion piechoty zmotoryzowanej otrzymują po jednej sanitarce. Sanitarzki te zameldują się 022300 listopada na SD batalionu.

c/ Dowódca środków medyczno-sanitarnych.

Uzupełnienie środków medyczno-sanitarnych od 03 listopada w brygadowym punkcie opatrunkowym.

4. Personel.

a/ Punkt zbiórki jeńców - szkoła w MOOSACH.

b/ Grupa ewidencji grobów - 1 komp. 106 batalionu zaopatrywania w DEINSCHOFEN.

c/ Opieka:

- przyjmowanie i wydawanie poczty polowej codziennie
- 1100 brygadowy punkt zaopatrywania w SCHATTENHOFEN;
- talony na 2-kilogramowe paczki, po 2 szt. na osobę w ciągu miesiąca będą wydawane od 03 listopada;
- czystą bieliznę osobistą dla batalionów można pobierać od 03 listopada.

5. Postanowienie administracyjne.

a/ Najbliższa wypłata pieniężna w głównej kasie dywizyjnej w dniu 021400 listopada w UNTERCHACHING.

b/ Dezertersów kierować po trasie: GRAFING - BRUCK - GLONNHELDENWOLF do rejonu HOLIKIRCHEN.

6. Różne.

a/ Punkt dezaktywacji i odkażania przygotowany w ALTENBURG przy kompanii remontu lekkiego.

b/ Meldunki przedstawiać:

- codziennie według specjalności - jak dotychczas;
- orientacyjne meldunki logistyczne od 03 listopada codziennie według stanu z godziny 18.00.

c/ SD brygady od 021500 listopada w lesie 300 m na wsch SCHARTLHON.

Dowódca 10 brygady pancerniej

Załączniki:

- plany "A" i "B"

Rozdzielnik - D.

Wzór rozkazu kwatermistrzowskiego dywizji USA

Stopień tajności

Egz. nr ....

301 dywizja pancerna

Rozkaz kwatermistrzowski Nr ...

Mapy 1 : 50 000

I. Zasady ogólne

- rozkaz dotyczy zabezpieczenia działań bojowych 301 dywizji pancernej w rejonie.

II. Kolejność zaopatrywania i rozmieszczenia tyłów

a/ zaopatrywanie:

1. Środki materiałowe I klasy:

- punkt rozdzielczy dywizji: 660917;
- wysunięte punkty rozdzielcze dywizji: 603172, 606132, 635190.

2. Środki materiałowe III klasy:

- armijny punkt zaopatrywania: 620 711215;
- punkt rozdzielczy dywizji w rejonie rozmieszczenia ośrodka dowodzenia tyłów dywizji.

3. Środki materiałowe V klasy:

- punkt amunicyjny: 901, 730075;
- dozwolone normy zaopatrywania na okres 20-23 marca: - dla 105 mm haubic 80 pocisków na działanie jeden dzień;
- itd.;

- inne rodzaje bez ograniczeń.

4. Zaopatrywanie w wodę:

- punkt zaopatrywania w wodę nr 1, 667191 itd.

5. Punkt zbiórki sprzętu zdobytecznego /przy ośrodku dowodzenia tyłów dywizji/.

6. Ośrodek dowodzenia tyłów dywizji: 640160.

7. Zaopatrywanie drogą powietrzną /zgodnie z instrukcją stałą dywizji/.

b/ Przewozy:

1. Zasadnicza droga dowozu: szosa 194, m. KINGSTOWN itd.

2. Ruchem transportu kieruje punkt regulacji ruchu 662172.

c/ Obsługiwanie:

1. Rozmieszczenie organów tyłowych:

- tyły dywizji 663201;
- tyły 2 brygady 603172
- isd.

2. Służby techniczne:

- 301 batalion inżynieryjno-saperski. Stanowisko dowodzenia 651193;
- 301 batalion łączności. Stanowisko dowodzenia 671170. Wydziela dla każdej brygady jedną sekcję naprawy sprzętu łączności;
- 301 batalion medyczny. Stanowisko dowodzenia 673198. Wspiera każdą brygadę siłami plutonu ewakuacyjnego i sanitarno-transportowego;
- 301 batalion uzbrojenia i naprawy. Stanowisko dowodzenia 665159. Wspiera każdą brygadę siłami jednej wysuniętej kompanii naprawy. Punkt zbiórki pojazdów mechanicznych 634165;
- 301 batalion kwatermistrzowski. Stanowisko dowodzenia 669207.

III. Ewakuacja i leczenie chorych i rannych

a/ Punkty ewakuacyjne

1. Dywizji: 673198.

2. Brygad /o rozmieszczeniu będzie podane dodatkowo/.

b/ Zapotrzebowanie na śmigłowce dla ewakuacji

z pododdziałów czołowych należy kierować do szefa służby medycznej przez ośrodek dowodzenia tyłów dywizji.

IV. Skład osobowy

a/ Uzupełnienie

1. Sekcja uzupełnień 301 kompania administracyjna: 664197.

b/ Instytucje dyscyplinarne.

1. Odsyłanie dezertorów: 625357.

2. Punkt zbiórki dezertorów 652179.

c/ Jenci wojenni

1. Punkt zbiórki jeńców wojennych: 659163.

d/ Zbiórka i rozdział sprzętu

1. Punkt zbiórki i rozdziału sprzętu dywizji: 652k84.

2. Punkty zbiórki i ewakuacji sprzętu brygad /zostanie podany specjalnym rozkazem/.

3. Cmentarz armijny: 785227.

e/ Służba obsługi komunalnej składu osobowego

1. Poczta dywizyjna 710168 zamknięta, czynna 660193,
220600 lipca.

2. Wszystkie urlopy są odwołane do następnego zarządzenia.

V. Administracja wojskowa i cywilna

a/ Tyłowy rzut sztabu dywizji: 710178.

b/ Punkt zbiórki ludności cywilnej: 656161

VI. Różne:

a/ Tyłowy rzut sztabu dywizji: 710178.

b/ Zabezpieczenie bojowe. Do sztabu dywizji przydziela się pluton kompanii A, 1/31 rozpoznawczego pułku pancernego.

c/ Granica maskowania świateł: linia siatki współrzędnych 73 na północ i południe.

Załącznik A. Plan ruchu transportu.

Za zgodność: Oficer do spraw tyłów.

Wykaz znaków taktyczno-tyłowych armii NATO

Natowskie znaki wojskowe są z reguły kombinacją znaków oznaczających rodzaje wojsk i służb, znaków określających szczebel jednostki oraz znaków uzbrojenia i sprzętu. Kombinacji tych może być wiele.

Znaków tych używa się dla oznaczenia wojsk własnych jak i nieprzyjaciela - kolorem:

- niebieskim - wojska NATO /własne/ ich urządzenia i ogień;
- czerwonym - wojska, urządzenia i ogień nieprzyjaciela;
- żółtym - rejony skażone /własne i nieprzyjaciela/;
- zielonym - zniszczenia, pola minowe, zapory i przeszkody /własne i nieprzyjaciela/.

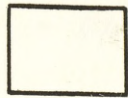
Gdy w ugrupowaniu istnieją jednostki o jednakowej numeracji, lecz różnej narodowości, wówczas obok numeru jednostki umieszcza się w nawiasie pierwsze dwie-trzy litery nazwy danego państwa.

Każda jednostka/lub urządzenie/ jest oznaczona znakiem zasadniczym - ale dokładne miejsce rozmieszczenia wskazuje "nóżka" znaku . Podstawowym znakiem urządzeń tyłowych, składów, magazynów itp. - jest duże kółko. W środku znaku podstawowego /kółka/ są umieszczone znaki rodzajów służb, określające do jakiego rodzaju służb dane urządzenie /jednostka/ należy.

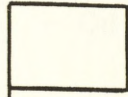
NIEKTÓRE ZNAKI UMOWNE TYŁOWE
WOJSK NATO

I. Znaki podstawowe.

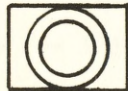
1. Znaki ogólne

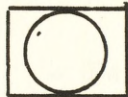
- pododdział, oddział

- stanowisko dowodzenia

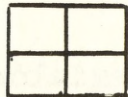
- Główny magazyn

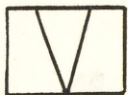
- Magazyn

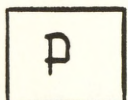
- Urządzenia służby tyłów /punkt roz-
dzielczy/

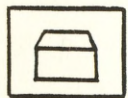
- Jednostka medyczna

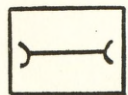
- Służba weterynaryjna

- Poczta

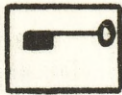
- Służba finansowa

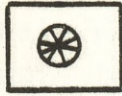
- Służba remontowo-naprawcza

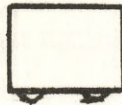
- Służba uzbrojenia

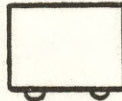
- Kwatermistrzostwo

- Służba transportowa

- Samochód

- Samochód ciężarowy

- Samochód osobowy lub ciężarowy 0,25 t.

- Transporter do przewozu materiałów

- Transporter do przewozu materiałów /długi/

- Opancerzony samochód sanitarny

- Żywność

- MPS

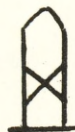
- Amunicja wszelkich typów

- Amunicja /tylko/ artyleryjska

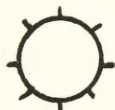
- Amunicja /tylko/ lotnicza

- Amunicja strzelecka /tylko dla piechoty/

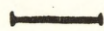
- Odzież i uzbrojenie /wyposażenie/

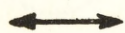
- Części zapasowe

- Ewakuacja

- Sprzęt

- Administracja

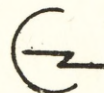
- Sprzęt i uzbrojenie

- Pododdziały inżynieryjno-saperskie

- Pododdziały ABC

- Radar

- Radio

- Telefon

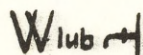
 - Dalekopis

 - Pododdziały sił lotniczych

 - Pododdziały med.-sanit.

 - Gniazda rannych

 - Kuchnia polowa

 - Woda

2. Znaki określające szczebel jednostki

 - Drużyna

 - Pododdział większy od drużyny, ale mniejszy od plutonu

 - Pluton i równorzędne

 - Kompania i równorzędne

 - Batalion, dywizjon, grupa bojowa

 - Pułk i równorzędne

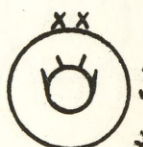
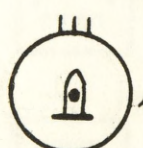
 - Zgrupowanie bojowe, grupa

 - Dywizja

- xxx - Korpus
- xxxx - Armia
- xxxxx - Grupa armii
- (+) - Pododdział /oddział/ wzmocniony
- (-) - Pododdział /oddział/ osłabiony przez zabranie mu jednostki organicznej

II. Przykłady.

1. Urządzenia i pododdziały.

- - Brygadowy punkt żywnościowy
- - Dywizyjny punkt zaopatrywania w sprzęt inżynierski
- - Skład lub punkt zaopatrywania /w żywność, uzbrojenie, wyposażenie, MPS/ 5 pułku
- - Skład /punkt/ zaopatrzenia artyleryjsko-technicznego 3 dywizji
- - Skład amunicji 10 pułku artylerii

- Skład amunicji 30 pułku piechoty

XXXX

- Skład mundurowania i uzbrojenia 1 Armii

XXX

- Korpuśny punkt zaopatrywania w sprzęt ABC

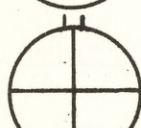

- Plac dezaktywacji i odkażania

XX

- Dywizyjny punkt zaopatrywania łączności

- Batalionowy punkt opatrunkowy

- Brygadowy punkt opatrunkowy

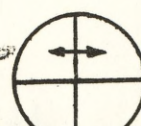
- Szpital chirurgiczny /urządzony/

- Szpital polowy

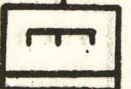

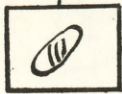
- Punkt zbiórki rannych dywizji

- Batalionowy punkt zaopatrywania /mieszany/

- - Brygadowy punkt żywnościowy i mundurów
- - Korpuśny punkt części zapasowych
- - Punkt uzdatniania wody
- - Punkt przeładunkowy
- - Punkt regulacji ruchu
- - Punkt zbiórki jeńców wojennych
- - Punkt zbiórki uszkodzonego sprzętu
- - Kompania remontowa sprzętu inż.-sap.
- - Saperska kompania zapatrywania materiałowego
- - Kompania obsługi rzeźni

- Kompania obsługi piekarni

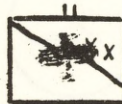
- Pluton obsługi pralni

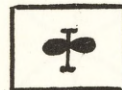
- Pluton obsługi łaźni

- Sekcja ewidencji grobów

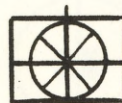
- Batalion łączności dywizji

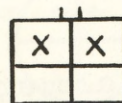
- Eskadra transportowa śmigłowców sił lądowych

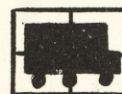
- Lądowisko dla śmigłowców myśliwcy

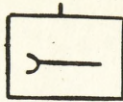
- Kompania transportu rannych

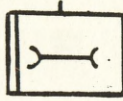
- Batalion medyczno-sanitarny

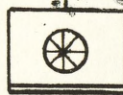
- Pociąg sanitarny

- Kompania remontu lekkiego

- Kompania remontu średniego

- Dywizyjna kompania dowozu

- Pułk zaopatrywania materiałowego

- Pancerna kompania transportowa.

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WF
Archiwum Działu Zbierów Specjalnych

Nr ewid. _____

~~040797~~

